

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE PLENAIRE VERGADERING
VAN

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA SÉANCE PLÉNIÈRE
DU

21-06-2000
namiddag

21-06-2000
après-midi

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000 : Parlementair Document van de 50e zittingsperiode +
het nummer en het volgnummer
QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA : Handelingen (Integraal Verslag)
BV : Beknopt Verslag
PLEN : Plenumvergadering
COM : Commissievergadering

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 : Document parlementaire de la 50e
législature, suivi du n° et du n° consécutif
QRVA : Questions et Réponses écrites
HA : Annales (Compte Rendu Intégral)
CRA : Compte Rendu Analytique
PLEN : Séance plénière
COM : Réunion de commission

Officiële publicaties uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

Inhoud**Woensdag 21 juni 2000, 14.15 uur
PLEN 062**

BERICHT VAN VERHINDERING	5
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	5
WETSONTWERPEN	6
- Wetsontwerp betreffende de tenuitvoerlegging van het avenant, ondertekend te Brussel op 8 februari 1999, bij de overeenkomst tussen België en Frankrijk tot voorkoming van dubbele belasting en tot regeling van wederzijdse administratieve en juridische bijstand inzake inkomsten- belastingen, ondertekend te Brussel op 10 maart 1964 (683/1 tot 3)	6
algemene bespreking	6
<i>sprekers</i> : Eric van Weddingen , rapporteur, Yves Let- erme , Didier Reynders , minister van Financiën	
bespreking van de artikelen	6
- Wetsontwerp houdende aanpassing van de Rijksmiddelenbegroting van het begrotingsjaar 2000 (603/1 en 2 + 601/1)	
Wetsontwerp houdende eerste aanpassing van de alge- mene uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 2000 (602/1 tot 5)	7
algemene bespreking	8
<i>sprekers</i> : Jean-Pierre Viseur , rapporteur, Dirk Pie- ters , Jacques Lefevre , Jef Tavernier , voorzitter van de AGALEV-ECOLO-fractie, Alfons Borginon , Jacques Chabot , Hagen Goyvaerts , Eric van Weddingen , Fientje Moerman	
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	25
WETSONTWERPEN (VOORTZETTING)	25
<i>sprekers</i> : Jean-Pierre Viseur , Johan Vande Lanotte , vice-eerste minister en minister van Begroting, Maat- schappelijke Integratie en Sociale Economie, Alfons Borginon	
bespreking van de artikelen van het wetsontwerp hou- dende aanpassing van de Rijksmiddelenbegroting van het begrotingsjaar 20	29
bespreking van de artikelen van het wetsontwerp hou- dende eerste aanpassing van de algemene uitgaven- begroting van het begrotingsjaar 20	29
BEGROTINGEN EN REKENINGEN (VERSLAGEN VAN DE COMMISSIE VOOR DE COMPTABILITEIT)	30
- Begroting van de Hoge Raad voor de Justitie voor het begrotingsjaar 2000 (668/1)	30

Sommaire**Mercredi 21 juin 2000, 14.15 heures
PLEN 062**

EXCUSE	5
ORDRE DES TRAVAUX	5
PROJETS DE LOI	6
- Projet de loi relatif à l'exécution de l'avenant, signé à Bruxelles le 8 février 1999, à la convention entre la Belgique et la France tendant à éviter les doubles impo- sitions et à établir des règles d'assistance administrative et juridique réciproque en matière d'impôts sur les reve- nus, signée à Bruxelles le 10 mars 1964 (683/1 à 3)	6
discussion générale	6
<i>orateurs</i> : Eric van Weddingen , rapporteur, Yves Let- erme , Didier Reynders , ministre des Finances	
discussion des articles	6
- Projet de loi ajustant le budget des Voies et Moyens de l'année budgétaire 2000 (603/1 et 2 + 601/1)	
Projet de loi contenant le premier ajustement du budget général des dépenses de l'année budgétaire 2000 (602/1 à 5)	7
discussion générale	8
<i>orateurs</i> : Jean-Pierre Viseur , rapporteur, Dirk Pieters , Jacques Lefevre , Jef Tavernier , président du groupe AGALEV-ECOLO, Alfons Borginon , Jacques Chabot , Hagen Goyvaerts , Eric van Weddingen , Fientje Moerman	
ORDRE DES TRAVAUX	25
PROJETS DE LOI (CONTINUATION)	25
<i>orateurs</i> : Jean-Pierre Viseur , Johan Vande Lanotte , vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale, Alfons Borginon	
discussion des articles du projet de loi ajustant le budget des Voies et Moyens de l'année budgétaire 20	29
discussion des articles du projet de loi contenant le premier ajustement du budget général des dépenses de l'année budgétaire 20	29
BUDGETS ET COMPTES (RAPPORTS DE LA COMMISSION DE LA COMPTABILITE)	30
- Budget du Conseil supérieur de la Justice pour l'année budgétaire 2000 (668/1)	30

bespreking	30	discussion	30
<i>sprekers</i> : Dirk Pieters , rapporteur, Hagen Goyvaerts , Hugo Coveliers , voorzitter van de VLD-fractie		<i>orateurs</i> : Dirk Pieters , rapporteur, Hagen Goyvaerts , Hugo Coveliers , président du groupe VLD	
- Begrotingen van de Vaste Comités van toezicht op de politie- en inlichtingendiensten van het begrotingsjaar 2000 :		- Budgets des Comités permanents de contrôle des ser- vices de police et de renseignements de l'année budgé- taire 2000 :	
aanpassing van de begroting van Comité P		ajustement du budget du Comité P	
aanpassing van de personeelsformatie van Comité I (669/1)	31	adaptation du cadre du personnel du Comité R (669/1)	31
bespreking	31	discussion	31
<i>spreker</i> : Dirk Pieters , rapporteur		<i>orateur</i> : Dirk Pieters , rapporteur	
- Arbitragehof :		- Cour d'arbitrage :	
begroting van het begrotingsjaar		budget de l'année budgétaire	
aanpassing van de dotatie van het begrotingsjaar 2000 (693/1)	32	ajustement de la dotation de l'année budgétaire 2000 (693/1)	32
bespreking	32	discussion	32
<i>spreker</i> : Zoé Genot , rapporteur		<i>orateur</i> : Zoé Genot , rapporteuse	
BIJLAGE	33	ANNEXE	33
INTERNE BESLUITEN	33	DÉCISIONS INTERNES	33
INTERPELLATIEVERZOEKEN	33	DEMANDES D'INTERPELLATION	33
INGEKOMEN	33	DEMANDES	33
VOORSTELLEN	34	PROPOSITIONS	34
TOELATING TOT DRUKKEN	34	AUTORISATION D'IMPRESSION	34
MEDEDELINGEN	36	COMMUNICATIONS	36
COMMISSIES	36	COMMISSIONS	36
VERSLAGEN	36	RAPPORTS	36
SENAAT	37	SENAT	37
OVERGEZONDEN WETSONTWERP	37	PROJET DE LOI TRANSMIS	37
EVOCATIE	37	EVOCATION	37
REGERING	37	GOVERNEMENT	37
ALGEMENE UITGAVENBEGROTING 2000	37	BUDGET GENERAL DES DEPENSES 2000	37
JAARVERSLAGEN	38	RAPPORTS ANNUELS	38
BELGISCHE PETROLEUM FEDERATIE	38	FEDERATION PETROLIERE BELGE	38
"AMNESTY INTERNATIONAL"	38	AMNESTY INTERNATIONAL	38

SÉANCE PLÉNIÈRE

du

MERCREDI 21 JUIN 2000

14.15 heures

PLENAIRE VERGADERING

van

WOENSDAG 21 JUNI 2000

14.15 uur

De vergadering wordt geopend om 14.17 uur door de heer **Herman De Croo**, Kamervoorzitter.

La séance est ouverte à 14.17 heures par M. **Herman De Croo**, président de la Chambre.

Tegenwoordig bij de opening van de vergadering is de minister van de federale regering :

Ministre du gouvernement fédéral présent lors de l'ouverture de la séance :

Didier Reynders.

De **voorzitter** : De vergadering is geopend.

La séance est ouverte.

Een reeks interne besluiten en mededelingen moeten ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in de bijlage bij de handelingen van deze vergadering opgenomen worden.

Une série de décisions internes et de communications doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe des annales de cette séance.

Bericht van verhindering**Excusé**

Guido Tastenhoye, wegens ambtsplicht / pour obligation de mandat.

Ordre des travaux**Regeling van de werkzaamheden**

Conformément à l'avis de la Conférence des présidents de ce jour, je vous propose d'inscrire à l'ordre du jour de la séance plénière du 22 juin 2000, la proposition de loi de MM. Willy Cortois, Yves Leterme, Jef Tavernier,

Claude Eerdekens, Daniel Bacquelaine, Dirk Van der Maelen, Jean-Pierre Detremmerie et Alfons Borginon modifiant, en ce qui concerne les dépenses électorales, certaines lois relatives à l'élection des conseils provinciaux, communaux et de district et des conseils de l'aide sociale (n°s 672/1 à 5) ainsi que la nomination du président de la Cour des comptes (Chambre néerlandaise).

Overeenkomstig het advies van de Conferentie van voorzitters van heden, stel ik u voor op de agenda van de plenaire vergadering van 22 juni 2000 het wetsvoorstel van de heren Willy Cortois, Yves Leterme, Jef Tavernier, Claude Eerdekens, Daniel Bacquelaine, Dirk Van der Maelen, Jean-Pierre Detremmerie en Alfons Borginon tot wijziging van sommige wetten inzake de verkiezing van de provincie-, gemeente- en districtsraden en raden voor maatschappelijk welzijn, wat de verkiezingsuitgaven betreft (nrs. 672/1 tot 5) en de benoeming van de voorzitter van het Rekenhof (Nederlandse Kamer) in te schrijven.

Je vous propose, par ailleurs, de reporter au jeudi 29 juin 2000 le débat sur le plan fédéral de sécurité et de politique pénitentiaire (n° 716/1).

Ik stel u ook voor het debat over het federaal veiligheids- en detentieplan (nr. 716/1) tot donderdag 29 juni 2000 uit te stellen. (*Instemming*)

Nous allons passer au premier point de notre ordre du jour.

De heer **Alfons Borginon** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb een vraag, enkel uit nieuwsgierigheid. Waar is de minister van Begroting ?

De **voorzitter** : Ik hoor aan mijn linkerkant dat hij onderweg is.

M. **Didier Reynders**, ministre : Monsieur le président, cela pose-t-il un problème si nous commençons par le point 2 ?

Le **président** : Je n'y vois aucune objection.

Wetsontwerpen

Projets de loi

Wetsontwerp betreffende de tenuitvoerlegging van het avenant, ondertekend te Brussel op 8 februari 1999, bij de overeenkomst tussen België en Frankrijk tot voorkoming van dubbele belasting en tot regeling van wederzijdse administratieve en juridische bijstand inzake inkomstenbelastingen, ondertekend te Brussel op 10 maart 1964 (683/1 tot 3)

Projet de loi relatif à l'exécution de l'avenant, signé à Bruxelles le 8 février 1999, à la convention entre la Belgique et la France tendant à éviter les doubles impositions et à établir des règles d'assistance administrative et juridique réciproque en matière d'impôts sur les revenus, signée à Bruxelles le 10 mars 1964 (683/1 à 3)

De algemene bespreking is geopend.

La discussion générale est ouverte.

M. Eric van Weddingen, rapporteur : Monsieur le président, je me réfère à mon rapport écrit.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de dubbelbelastingverdragen zijn niet de onderwerpen waarover het meeste wordt geïntervenieerd. Toch wil ik het kort hebben over dit Avenant, omdat het ons de kans biedt in plenaire vergadering, ook voor de Handelingen - scripta manent - het discours over de herwaardering van het parlement en over de nieuwe politieke zeden enigszins te relativiseren en alvast te confronteren met de feitelijkheid. Dit wetsontwerp werd in de commissie voor de Financiën en de Begroting einde mei, begin juni ingediend, wat vrij laat is. Het werd een eerste keer geagendeerd op 6 juni. Toen hebben wij moeten vaststellen dat het vereiste aantal leden van de meerderheid niet aanwezig was. De bespreking werd dus verdaagd naar 13 juni. Andermaal was het vereiste aantal leden van de meerderheid niet aanwezig. Er was een schorsing van de vergadering van een half uur nodig om ervoor te zorgen dat er in de commissie voldoende leden aanwezig waren om het beleid van de regering te steunen en dit wetsontwerp, waarmee wij ten gronde kunnen instemmen, te bespreken en er desgevallend over te stemmen. Het is belangrijk dit vandaag even aan te halen.

Het artikel 2 van dit wetsontwerp bevat een vrij complexe bepaling in verband met de inwerkingtreding. Er is een dubbele mogelijkheid. De inwerkingtreding is mogelijk een jaar na publicatie van ofwel het Avenant, ofwel het

wetsontwerp dat wij gaan goedkeuren. Het Avenant is ondertussen op 23 mei in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd. Bijgevolg heeft de bepaling, zoals ze hier is geformuleerd, geen zin meer.

Wij hadden een amendement ingediend om deze legistieke onvolkomenheid van de tekst op te lossen door de bewoordingen "publicatie van het Avenant" te schrappen. De minister heeft echter namens de regering een negatief stemadvies uitgebracht. Dat gebeurde heel snel omdat de meerderheid kort het quorum had bereikt. De minister zei weliswaar dat het vanuit legistiek oogpunt zinvol was, maar hij argumenteerde dat de stemming over dit wetsontwerp geen vertraging meer mocht oplopen, gezien het feit dat het reeds zo lang aansleepte. Wij kunnen daar inkomen, maar dat belet ons niet nogmaals de manke werking van de meerderheid, ook in deze technische zaken, te beklemtonen. Ook vanuit de bezorgdheid om goed legistiek werk af te leveren hebben wij het amendement dat wij in de commissie hadden ingediend en door de meerderheid - die kort het quorum bereikte - werd verworpen, opnieuw ingediend.

Mijnheer de minister, laten wij hopen - ik stel mij in uw plaats - dat u morgen een meerderheid vindt om mijn amendement te verwerpen. Als u nu echter een positief stemadvies geeft, dan is dat des te beter.

De voorzitter : Mijnheer Leterme, ik ben het met u eens wanneer u zegt dat de meerderheid aanwezig moet zijn, zowel in plenaire vergadering als in de commissies.

M. Didier Reynders, ministre : Monsieur le président, je voudrais tout d'abord remercier les parlementaires d'être plus nombreux en séance plénière qu'en commission.

Je confirme que je demanderai à nouveau le rejet de cet amendement car je crois qu'il ne change rien sur le fond. Il aménagerait seulement un peu la forme mais il ne modifie rien en ce qui concerne l'entrée en vigueur du texte. Comme je l'ai précisé en commission, les circulaires adressées à l'ensemble des membres des administrations reprendront de manière formelle une seule date d'entrée en vigueur.

Je comprends toutefois le souci de M. Leterme d'évoquer à nouveau ce point à la tribune et je m'associe à sa satisfaction de voir autant de membres présents en séance plénière.

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten.

La discussion générale est close.

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4)

voorzitter

Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(683/1)**

Het wetsontwerp telt 3 artikelen.

Le projet de loi compte 3 articles.

Ingediend amendement :

nr. 1 van de heer Yves Leterme op artikel 2 **(683/2)**

Amendement déposé :

n° 1 de M. Yves Leterme à l'article 2 **(683/2)**

De stemming over het amendement en het artikel 2 wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement et l'article 2 est réservé.

De artikelen 1 en 3 worden artikel per artikel aangenomen.

Les articles 1 et 3 sont adoptés article par article.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het aangehouden amendement en het aangehouden artikel en over het geheel zal later plaatsvinden.

La discussion des articles est close. Le vote sur l'amendement et l'article réservés ainsi que sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

Nous allons passer au point 1 de l'ordre du jour. Nous attendons toujours l'arrivée du ministre, M. Rik Daems.

M. Jean-Pierre Viseur (AGALEV-ECOLO) : Monsieur le président, je voudrais préciser que c'est M. Vande Lanotte qui est ministre du Budget.

Par ailleurs, si l'assemblée est d'accord, je pourrais commencer mon rapport en espérant que le ministre arrivera entre-temps.

Le **président** : Monsieur Viseur, la Chambre organise ses travaux comme elle l'entend, mais j'estime qu'il serait préférable d'attendre M. Vande Lanotte. M. Reynders, connaissez-vous les raisons de son absence ?

M. Didier Reynders, ministre : Monsieur le président, je suis disponible pour suivre le débat sur le budget des voies et moyens et les ajustements budgétaires, qui portent non seulement sur des dépenses, mais aussi sur des recettes. Mon département est particulièrement concerné en cette matière.

Toutefois, si j'avais proposé que vous inversiez les points de l'ordre du jour, c'est parce que je ne suis disponible que jusqu'à 15 heures car ma présence est requise au Sénat. Je dois ensuite revenir en commission des Finances et du Budget de cette vénérable assemblée à 16 heures.

Le **président** : On me signale que M. Vande Lanotte va arriver.

De heer **Alfons Borginon** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, ik ben wantrouwig.

Om te beginnen zei u een kwartier geleden reeds dat minister Vande Lanotte op komst is, maar hij is er nog steeds niet.

Vervolgens, daarnet hoorde ik zeggen dat minister Daems zou komen opdagen. Welnu, hoe sympathiek Rik Daems ook is, ik ben van mening dat de minister van Begroting zich af en toe mag verwaardigen om naar het parlement te komen.

Hij is helemaal niet zwaar belast met het beantwoorden van vragen en interpellaties of om het behandelen van wetsontwerpen. Nochtans, de schaarse keren dat hij aanwezig moet zijn laat hij verstek gaan. In dat verband herinner ik u aan de bespreking van de begroting, toen minister Vande Lanotte het verkoos les te geven in de plaats van deze besprekingen bij te wonen.

Mijnheer de voorzitter, volgens mij gaat minister Vande Lanotte erg ver in zijn dédain ten opzichte van het parlement en ik ben van mening dat wij dat niet moeten nemen.

De **voorzitter** : Ik ben het met u eens, mijnheer Borginon, in die zin dat het parlement voorrang heeft.

Ik zal de heer Viseur het woord geven om zijn commissieverslag bekend te maken, maar indien minister Vande Lanotte niet aanwezig is vóór het einde van dit betoog, dan schors ik zonder meer de vergadering.

Monsieur Viseur, vous pouvez faire votre rapport. Si le ministre compétent n'est pas présent à la fin de ce rapport, je suspendrai la séance.

Wetsontwerp houdende aanpassing van de Rijksmiddelenbegroting van het begrotingsjaar 2000 (603/1 en 2 + 601/1)

Wetsontwerp houdende eerste aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 2000 (602/1 tot 5)

Projet de loi ajustant le budget des Voies et Moyens de l'année budgétaire 2000 (603/1 et 2 + 601/1)

Projet de loi contenant le premier ajustement du budget général des dépenses de l'année budgétaire 2000 (602/1 à 5)

Ik stel u voor een enkele bespreking aan deze twee wetsontwerpen te wijden.

voorzitter

Je vous propose de consacrer une seule discussion à ces deux projets de loi. (*Assentiment*)

De algemene bespreking is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Chers collègues, il est bien entendu que si le ministre du Budget n'est toujours pas là après le rapport de M. Jean-Pierre Viseur, je suspends la séance.

M. Jean-Pierre Viseur, rapporteur : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, votre commission a examiné les projets d'ajustement budgétaire au cours de ses réunions des 16, 23 et 30 mai 2000.

Dans le cadre de cet examen, elle a entendu, le 23 mai 2000, deux représentants du Bureau fédéral du plan au sujet de l'étude que cet organisme a publié sur les prévisions économiques à moyen terme, c'est-à-dire pour la période 2000-2005.

Elle a, en outre, entendu quatre interpellations et questions de Mme Van de Casteele et de MM. Bultinck, Poncelet et Peeters qui étaient toutes relatives à la proposition du ministre du Budget sur le fonds de vieillissement.

Elle a encore demandé l'avis de la commission de la Justice et entendu à ce sujet le rapport de M. Guy Hove.

Le rapport écrit comptabilise, hormis les tableaux, plus de 125 pages. Ce qui signifie que votre commission a examiné cet ajustement budgétaire en profondeur.

Pour vous éviter de devoir siéger jusqu'à des heures indues, je renverrai au rapport écrit pour toute une série de questions que je considère plus techniques, pour m'attacher dans mon rapport oral à des questions d'ordre plus politique tout en reconnaissant que la limite entre les deux n'est pas toujours très tranchée et qu'il y aura, par conséquent, un minimum de subjectivité inévitable de ma part.

L'introduction du projet à l'examen a été faite par M. Vande Lanotte, ministre du Budget.

Les grandes lignes de l'introduction sont les suivantes.

Monsieur Vande Lanotte a d'abord rappelé que le mot d'ordre qui avait présidé à la présentation initiale du budget 2000 était un projet ambitieux mais prudent.

Pour la confection de l'ajustement du budget 2000, le gouvernement a appliqué le principe du "hamster doré" qui constituera le fil rouge de la politique budgétaire pour le restant de la législature. En vertu de ce principe, on tient intégralement compte des réalisations tout en se basant pour le surplus sur des hypothèses de départ prudentes. Si, lors du contrôle budgétaire, certaines hypothèses s'avèrent plus positives que lors de la confection du budget, elles ne seront pas mises en

oeuvre. En revanche, on tient compte des revers avérés. D'ailleurs, complémentirement au dernier budget économique, il a été constitué un tampon conjoncturel d'environ 30 milliards de francs belges.

En 2000, le solde de financement de l'ensemble des pouvoirs publics baissera jusqu'à 0,7% du PIB.

Les recettes consolidées du pouvoir fédéral et de la sécurité sociale s'amenuisent de 0,5% du PIB entre 1999 et 2000.

Les dépenses primaires du pouvoir fédéral et de la sécurité sociale ont baissé de 0,2% du PIB entre 1999 et 2000.

Quant aux évolutions les plus récentes, les charges d'intérêt ont tendance à augmenter légèrement plus que les estimations basées sur les "forward rates".

L'évolution des prix pourrait entraîner un dépassement de l'indice pivot en 2000.

Les recettes fiscales progressent à un rythme très soutenu.

L'ajustement du budget 2000 s'est opéré sur la base d'une augmentation de 2,8% en 2000.

Au cours du premier trimestre de cette année, les recettes fiscales ont toutefois enregistré une hausse de 8%. Ce qui dépasse nettement les prévisions.

En concluant son exposé introductif, M. Vande Lanotte a dit que, compte tenu de la méthode suivie, autrement dit le principe du "hamster doré", et à la vue des évolutions récentes, on est en droit de dire que le gouvernement a fait preuve d'une grande prudence pour apprécier l'évolution des finances publiques en 2000.

Le ministre des Finances, quant à lui, a fait un exposé portant plutôt sur le contexte économique, les recettes et les besoins de financement de l'Etat.

En ce qui concerne le contexte économique international, le ministre des Finances a signalé qu'en l'espace d'un an, la crainte généralisée d'une déflation de l'économie mondiale s'était muée en une crainte de tension inflationniste. Dans ses prévisions les plus récentes, le FMI prévoit même que cette année et l'année prochaine, la croissance devrait à nouveau dépasser la croissance tendancielle. Pour 2000 et 2001, il prévoit respectivement des croissances de 4,2 et de 3,9%.

Le PIB des produits industrialisés devrait croître de 3,4% en 2000.

Jean-Pierre Viseur

Dans la zone Euro, la reprise économique est devenue nettement plus solide depuis l'été passé. Alors que la croissance réelle du PIB n'a été que de 2% sur une base annuelle au premier semestre 1999, son rythme de croissance a été proche de 4% au deuxième semestre 1999.

Quant à l'économie belge, au premier trimestre 1999, la Belgique a vu son PIB croître de 3,4% sur base annuelle par rapport au trimestre précédent; au deuxième trimestre de 1999, la croissance était de 4,3%; au troisième trimestre, elle était de 6,3%; au quatrième trimestre, elle était de 4,5%.

Pour l'ensemble de l'année 1999, le PIB a augmenté de 2,5% en volume par rapport à 1998.

Tout semble donc indiquer que cette amélioration sera durable et que l'indicateur synthétique de la conjoncture de la Banque nationale de Belgique a d'ailleurs atteint un niveau record en février dernier.

Dans ce contexte, la décision prise par le gouvernement de ne prendre en considération dans le budget ajusté 2000 que les recettes résultant d'une croissance réelle du PIB ne dépassant pas 2,5% doit être qualifiée de prudente.

En ce qui concerne les recettes, le ministre des Finances a dit qu'elles ont été réestimées en progrès de 53 milliards de francs belges au niveau des recettes totales, ce qui résulte d'une augmentation de 45 milliards de francs belges des recettes fiscales totales et d'une révision à la hausse de 8 milliards 100 millions de francs belges des recettes non fiscales, ceci pour 1999.

Par ailleurs, la comparaison entre les recettes courantes ajustées 2000 et les réalisations 1999 laissent voir une croissance de 75,3 milliards de francs belges, c'est-à-dire 2,8% en recettes fiscales et de 19,3 milliards en recettes non fiscales, soit au total une progression de plus de 94 milliards.

Tout cela est détaillé dans le rapport écrit entre les différents types d'impôts. Je vous fais grâce de tous ces détails.

Enfin, pour les besoins de financement, le ministre des Finances a signalé que le solde net à financer pour cette année était revu à la baisse et passe de 160 milliards de francs belges à 128 milliards. Cette diminution par rapport au montant du budget initial est dû en grande partie aux recettes supplémentaires attendues cette année, suite aux recettes supplémentaires de l'an passé qui, bien sûr, ont servi de base.

L'an dernier, la dette publique a augmenté de 195 milliards et est passée à 9 954 milliards. En % du PIB par contre, la dette publique a diminué l'an dernier de 107,4 à 106% du PNB.

La Cour des comptes a fait comme il se doit une série de remarques sur le projet d'ajustement budgétaire. Pour le détail de ces remarques, je vous renvoie au rapport écrit, pages 24 à 45.

Enfin, le 23 mai, votre commission a reçu deux représentants du Bureau fédéral du plan, au sujet des perspectives économiques pour la période 2000-2005. L'étude du Bureau du plan porte non seulement sur tous les aspects de l'évolution économique : évolution de la croissance générale, des exportations, de la consommation, de l'inflation, des taux d'intérêt, etc., mais également sur l'évolution de l'emploi et du chômage ainsi que sur l'évolution des émissions de CO².

Pour synthétiser très schématiquement les exposés, je crois pouvoir dire en résumé que les perspectives économiques à moyen terme sont très bonnes, que les perspectives en termes d'emplois sont positives, quoique déjà moins bonnes, mais que les perspectives environnementales, par contre, sont franchement mauvaises, en particulier en termes de CO².

De nombreuses questions ont été posées sur tous ces aspects par MM. Lenssens, Tavernier, Poncelet, Dirk Pieters, Leterme, Borginon, Desimpel ainsi que par votre rapporteur. Les questions et leurs réponses se trouvent aux pages 52 à 57 du rapport. Je vous y renvoie, ainsi d'ailleurs que pour les interpellations et questions de Mme Van de Casteele, de MM. Bultinck, Poncelet et Peeters au ministre du Budget sur le fonds de vieillissement.

Ce renvoi au rapport écrit me permet d'en venir au débat sur l'ajustement budgétaire proprement dit.

Dans la discussion générale sur l'ajustement budgétaire, M. Dirk Pieters a d'abord pris la parole pour exprimer que les marges budgétaires calculées par le ministre du Budget s'avèrent largement insuffisantes pour financer toutes les initiatives annoncées par le gouvernement.

Il estime d'ailleurs que, dans la plupart des cas, il s'agit d'initiatives de ministres isolés. M. Pieters en arrive dès lors pour 2003 à des mesures s'élevant à un montant total de 168 milliards de francs belges, ce qui est de loin supérieur à la marge budgétaire. Il conclut que ce gouvernement pourra continuer à claironner cette série de vaines promesses tout au plus jusqu'aux prochaines élections communales.

M. Hagen Goyvaerts a constaté dans l'ajustement du budget que pour plusieurs départements, des glissements de crédits sont opérés du personnel statutaire vers du personnel autre que statutaire. Il en demande la raison. L'intervenant s'interroge aussi sur la suppression de crédits prévus pour l'informatisation du ministère des Finances.

Jean-Pierre Viseur

L'intervenant constate par ailleurs que trois nouveaux crédits sont inscrits au feuillet d'ajustements pour l'Euro 2000.

M. Jean-Pol Poncelet demande ce que le gouvernement pense du fait que le Bureau fédéral du plan a opéré un ajustement technique dans ses prévisions concernant l'évolution des dépenses de soins de santé en portant la croissance annuelle prévue de 2,5 à 3,6%. Il n'est pas non plus satisfait de la réponse du ministre du Budget aux observations de la Cour des comptes concernant le programme Airbus. S'agit-il de la prolongation du programme Airbus A340 ou du programme A3XX ? Il pose enfin la question de savoir comment le gouvernement pense parvenir à limiter à 2 milliards de francs belges le coût du déménagement de la Force aérienne de Melsbroeck. Enfin, M. Poncelet estime qu'une augmentation supplémentaire des prix pétroliers de 10 dollars par baril serait suffisante pour faire fondre toutes les marges budgétaires disponibles au cours de la présente législature.

M. Eric van Weddingen estime qu'il est évident que la réduction de la pression fiscale doit être la priorité par excellence du gouvernement actuel. En ce qui concerne la contribution complémentaire de crise de 3%, M. van Weddingen préconise que le gouvernement honore la promesse qu'il a faite en décembre 1999 et dépose incessamment un projet de loi supprimant cette contribution pour toutes les catégories de revenus. L'intervenant renvoie à cet égard à l'étude du Bureau du plan.

M. van Weddingen achève son intervention en traitant brièvement du cours de l'euro. Même si nos exportations profitent incontestablement de cette faiblesse passagère de notre devise, l'intervenant estime que la Belgique devra prendre une initiative lors de sa présidence de l'Union européenne.

Pour votre rapporteur, la réduction éventuelle de la pression fiscale et parafiscale ne peut se faire au détriment de la redistribution du revenu disponible. Il estime que la meilleure perception des impôts contribue également à une augmentation des recettes et insiste pour que l'on crée des instruments de mesure permettant de mettre clairement en évidence dans les statistiques l'incidence de cette meilleure perception. Il estime que l'affaire KB-Lux et l'obligation de déclarer les comptes ouverts à l'étranger ont eu pour effet de rapatrier certains capitaux. En conclusion, la réforme fiscale à venir devrait au premier chef protéger les revenus les plus faibles.

Mme Trees Pieters s'intéresse aux crédits de la section Agriculture et Classes moyennes. Elle s'étonne que les crédits afférents au cabinet du ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes augmentent de 17,5 millions de francs belges, malgré le transfert imminent d'une partie des compétences du département vers les régions. Le

ministre actuel a déclaré à plusieurs reprises qu'il entend améliorer le statut social des indépendants et a affirmé clairement qu'il avait l'intention d'éliminer les distorsions existant entre le statut des travailleurs salariés et celui des indépendants.

Mme Pieters se dit favorable à ces mesures annoncées par le ministre, mais elle s'interroge sur leur mode de financement. Le ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes a en effet déclaré que ni les cotisations sociales des travailleurs indépendants ni celles des sociétés ne seraient augmentées.

M. Borginon se pose la question de savoir que faire des réserves d'or de la marge budgétaire. M. Borginon constate à cet égard que parmi toutes les options possibles, seule celle d'une réduction accélérée de la dette publique n'a guère de partisans au sein du gouvernement. Il estime que la constitution du fonds de vieillissement ne présenterait aucun avantage technique que la réduction accélérée de la dette n'aurait pas.

M. Dufour a fait observer que si la pression fiscale est, effectivement, excessive, elle est, surtout, mal répartie entre l'impôt des personnes physiques, d'une part, et le précompte mobilier, d'autre part.

Le gouvernement actuel doit, dès lors, veiller à ce que, à l'avenir, toutes les catégories de revenus contribuent équitablement aux recettes fiscales. Il demande s'il est exact que, faute de personnel et de moyens, les juges d'instruction ne sont pas en mesure de poursuivre les grands fraudeurs du fisc et demande ce que fera le gouvernement pour remédier à ce problème.

M. Vanpoucke examine les crédits de la section Intérieur et singulièrement de la direction générale de la police générale du royaume. Il demande quels sont les crédits globalement disponibles pour les cycles d'information consacrés à la réforme des polices, quels sont les crédits prévus pour la promotion des zones de police, d'une part, et l'organisation de l'Euro 2000, d'autre part. Il demande au ministre du Budget si le montant total affecté à la réforme des services de police sera de 8 ou 10 milliards de francs belges.

Mme Greta D'Hondt s'intéresse, quant à elle, au département ministère de l'Emploi et du Travail et destiné aux affaires sociales. Selon l'intervenante, il s'agit des sections les plus concernées par la masse des promesses faites par le gouvernement. Elle fait observer que c'est, hélas, chaque année que les dépenses de soins de santé, engagées au cours des premiers mois de l'année, dépassent finalement les dépenses budgétisées. Ce dépassement budgétaire sera sans doute reporté, une fois de plus, à l'année suivante.

Jean-Pierre Viseur

En ce qui concerne les problèmes relatifs à l'alignement du statut social des indépendants sur celui des travailleurs salariés, l'intervenante constate que le ministre des Affaires sociales souhaite procéder à un échange de vues à ce sujet, dans le cadre du groupe de travail Cantillon et de la commission des Affaires sociales. Etant donné que cette étude fouillée du problème ne sera pas finalisée avant la fin de cette année, Mme D'Hondt estime logique qu'aucun crédit supplémentaire ne soit prévu à cet effet dans le cadre du contrôle budgétaire 2000. Elle insiste sur le fait qu'elle ne s'oppose aucunement à l'amélioration du statut social des indépendants. Il serait, cependant, inconsidéré de prendre des mesures à très court terme sans attendre le résultat de l'étude précitée.

M. Leterme estime également, tout comme M. Borginon, que l'ajustement budgétaire à l'examen est plutôt modeste. Comme les années précédentes, M. Leterme s'irrite, par ailleurs, du manque de rigueur, dont témoigne la confection des documents budgétaires. "Pour certains départements, le commentaire fourni à propos des ajustements est très sommaire", dit-il. En outre, force est de constater pour le département de l'Intérieur, que de nombreux crédits avaient été sous-évalués dans le budget initial.

Il constate qu'en ce qui concerne le ministère de la Défense, les remboursements des dépenses d'un montant inférieur à 100 millions de francs belges passent à plus de 800 millions de francs belges. Il demande pourquoi. Le produit des royalties provenant de la vente d'appareils F-16 à des pays tiers passe de 0 à 400 millions. Pourquoi ? Les intérêts dus à l'Etat en provenance de l'étranger augmentent de plus de 850 millions de francs. La part de l'Etat dans les bénéfices d'institutions financières diminue de plus de 3 milliards (de 10,5 milliards à 7,3 milliards). Pourquoi ? Le produit des domaines passe, pour sa part, de 520 millions à 1,260 milliard.

Enfin, M. Leterme remarque également que le dividende versé à l'Etat par la SNCB augmente de 750 millions de francs belges. Il demande s'il est exact que c'est la première fois depuis la création de la SNCB.

En ce qui concerne le produit des licences de téléphonie mobile, il pose une série de questions, pour lesquelles je vous renvoie à la page 79 du rapport.

Pour les réponses tant aux questions posées par la Cour des comptes que par les membres, les ministres des Budget et des Finances ont apporté les éclaircissements suivants :

Pour le financement des Communautés et des Régions, la partie attribuée au produit de la taxe sur la valeur ajoutée, il a été répondu que, dans l'attente des résultats

du contrôle de la Cour des comptes, la fixation provisoire des parties attribuées du produit de la TVA s'est logiquement fondée sur la clef de répartition de l'année précédente.

A propos de l'Airbus, en 1999, une proposition d'accord de coopération a été soumise à l'approbation des entités fédérées. Les montants dont il était question dans la proposition d'accord de coopération ont uniquement trait au financement fédéral. Mais on attend toujours la décision de la Région flamande relative à la répartition globale du montant de 2 053 millions.

Aux questions posées sur le "premier emploi-jeunes", il a été répondu qu'afin de respecter l'impact budgétaire des obligations imposées par la loi, des crédits additionnels sont nécessaires, vraisemblablement à hauteur de 500 millions de francs belges.

Au sujet du statut social des travailleurs indépendants, le gouvernement a décidé de créer un groupe de travail, le groupe Cantillon. Dans l'attente de ses résultats, le gouvernement a, le 26 mai dernier, donné son accord de principe à un ensemble de mesures qui améliorent le statut social des indépendants, notamment l'augmentation à partir du 1er juillet de l'allocation d'invalidité des indépendants, la réduction du délai de carence de l'incapacité de travail, l'octroi d'une prime de revalorisation annuelle aux bénéficiaires d'une pension d'indépendant, l'augmentation de 600 francs belges du montant de base des allocations pour le premier enfant.

En ce qui concerne le dividende de la SNCB, en 1999, la SNCB a réalisé un bénéfice de 3 550 millions. Il y a bien longtemps que la SNCB n'a plus distribué de dividendes. En effet, lorsque les exercices comptables précédents se soldaient par un bénéfice, ce dernier était destiné à couvrir les pertes du passé.

Les crédits pour l'Euro 2000 sont les suivants : 199 millions au budget de la gendarmerie, 92 millions au budget de l'Intérieur et 300 millions de provisions supplémentaires pour couvrir les frais du maintien de l'ordre et enfin, 48 millions pour diverses autres dépenses de fonctionnement.

En ce qui concerne le coût de la réforme de la police, le ministre a répondu que l'on parlait toujours d'un montant de 8 milliards.

Dans le budget des soins de santé 2000, il a notamment été tenu compte d'un déficit de 5 milliards de francs belges en 1999. Le montant est resté tel quel au cours du contrôle budgétaire, vu l'insuffisance d'éléments.

Le ministre des Finances, quant à lui, a apporté des précisions sur les sujets suivants : l'évolution des droits de succession relativement aux affaires médiatisées de fraude fiscale, l'écart constaté en matière d'évolution de la dette flottante, les recettes de la Banque Nationale,

Jean-Pierre Viseur

l'évolution des recettes des Domaines, la lutte contre la fraude fiscale pour laquelle il a donné des indications sur les missions et les moyens de l'AFER, de l'ISI, du comité anti-fraude et enfin sur la problématique de la valeur de l'euro.

Votre commission a également pris connaissance de l'avis favorable de la commission de la Justice sur la section 12 "Justice" par 8 voix contre 4.

Finalement, le gouvernement a introduit cinq amendements, qui ont été adoptés par 9 voix contre 3. Et le projet global a été adopté par un vote identique.

Le président : Je vous remercie, monsieur le rapporteur, pour le rapport fort important que vous venez de nous faire, dont vous avez développé les éléments essentiels. J'en remercie également les services de la Chambre.

- *Voorzitter : de heer Jean-Pol Henry, eerste ondervoorzitter*

De heer **Dirk Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, als eerste spreker na de verslaggever, wil ik een dankwoord uitspreken ten aanzien van de rapporteur, de heer Viseur, en ten aanzien van het commissiesecretariaat. Ik dank en feliciteer hen voor het uitstekend verslag dat zij van onze werkzaamheden hebben gebracht.

Gedurende de vergaderingen in de commissie voor de Financiën en de Begroting, heb ik ook enkele essentiële punten van kritiek op de voorgelegde stukken en de begrotingscontrole geformuleerd. Ik meen niet dat het een goede besteding van onze tijd en energie is om hier klakkeloos hetzelfde verhaal te brengen. Daarnaast wil ik de essentiële punten nogmaals duidelijk onderstrepen. Daarom zal ik die punten op een bondige wijze naar voren brengen.

Uiteindelijk heb ik drie punten van kritiek. Ten eerste, wil ik de veelheid van beloftes in vergelijking met de beperktheid van de budgettaire marges aankaarten. Ten tweede, is er de onwil van de regering om de fiscale discriminaties van de gehuwden op korte termijn aan te pakken. Ten derde, hebben de begrotingscijfers een misleidend karakter.

Onze belangrijkste constatering heeft betrekking op het eerste punt, met name het budgettaire beleid. Het blijkt niet uit de documenten, want daar is nauwelijks een perspectief voor de toekomst ingebouwd, maar heel het budgettaire debat wordt door de intenties voor de toekomst beheerst. Hier is een schrijnende tegenspraak tussen woorden en daden en tussen de veelheid aan

beloftes, enerzijds en de beschikbare budgettaire marge, anderzijds. Ik zal de geformuleerde beloftes nogmaals herhalen. Ik vermeld ook de budgettaire weerslag op het einde van de legislatuur, in 2003, als dat einde niet vroeger komt natuurlijk.

De versnelde afschaffing van de crisisbelasting kost 37 miljard frank. Het akkoord in de non-profitsector kost 10 miljard federaal en 20 miljard globaal. De politie-hervorming slopt een bedrag van 10 miljard frank op, onder het voorbehoud dat de bijkomende kosten op rekening van de gemeenten komen, zoals Louis Tobback nog vorige week onder de aandacht heeft gebracht. Het Gewestelijk Expresnet Brussel, dat weliswaar opnieuw naar een studie werd verwezen, zou op het einde van deze legislatuur een weerslag van 8,5 miljard hebben. De legerhervorming met sociale enveloppe en de verhuis uit Melsbroek kost 4 miljard. Het wegwerken van de discriminaties van het sociaal statuut van de zelfstandigen zal 10 miljard kosten. Herinner u de uitspraak van Elio Di Rupo, die geen belastinghervorming zonder herfinanciering van het Franstalig onderwijs wil. Daar wil ik pro memorie geen getal op plakken. Het welvaartsvast maken van de pensioenen kost 4 miljard. Het voorstel om de gezondheidszorg boven een bepaalde drempel gratis te maken is te weinig specifiek uitgewerkt om een raming te kunnen geven. De modernisering van het openbaar ambt werd pro memorie hier vermeld. Voor de uitbreiding van de fiscale administratie met 2000 ambtenaren, door de minister van Financiën beloofd, heb ik niet eens de berekening willen maken. Voor de belastinghervorming met onder meer het wegwerken van de fiscale discriminaties ten aanzien van gehuwden, zou volgens de VLD 120 miljard frank moeten worden uitgetrokken tegen 2003. Het Zilverfonds kost ons 50 miljard. Hiermee besluit ik mijn lijst, hoewel we nog andere punten zouden kunnen toevoegen. Denk aan de door één minister gewenste afschaffing van het kijk- en luistergeld, maar als we alle individuele wensen zouden meetellen, wordt het plaatje helemaal surrealistisch.

Als ik mij beperk tot mijn opsomming - met nochtans een aantal vermelde pro memories - kom ik reeds op een bedrag van 275 miljard Belgische frank uit.

In 2003 heeft men 275 miljard frank bijkomende budgettaire ruimte nodig om al deze beloftes te kunnen financieren. Hoe groot is de budgettaire ruimte? Er zijn terzake verschillende schattingen onder meer die van het Planbureau, van de CVP-fractie en de cijfers van de vice-eerste minister. De twee laatste schattingen wijken weinig van mekaar af. De paar miljarden verschil zijn in dit debat verwaarloosbaar. Voor 2003 raamt de begrotingsminister de ruimte op 50 miljard frank. De CVP sluit zich hierbij aan. Als men deze 50 miljard frank vergelijkt met het lijstje beloftes dat 275 miljard frank zal kosten, is de budgettaire ruimte vijf maal te kleiner om de beloftes te realiseren.

Dirk Pieters

De CVP kan niet anders dan protesteren. Dat men in een verkiezingsprogramma allerlei beloftes doet, is normaal. Dat een regering keuzes maakt, een evenwicht probeert te vinden tussen de beloftes van de betrokken meerderheidspartijen en aan de burger duidelijk maakt wat wel en wat niet kan worden verwezenlijkt, is wat men mag verwachten. Het is niet normaal dat een regering van start gaat en in de loop van het eerste jaar van de legislatuur de ene na de andere belofte doet die onmiddellijk wordt teruggefloten of waarvan de realisatie wordt uitgesteld. De CVP protesteert omdat dit kiezersbedrog is. De contacten met de burger leren ons dat de regering het inzake imagovorming niet slecht doet. Mensen, groepen gediscrimineerden, hebben grote verwachtingen en zijn ervan overtuigd dat de regering iets voor hen gaat doen. Wat zal hiervan gerealiseerd kunnen worden ? ! Ik vrees ten hoogste een vijfde. Dit betekent dat vier vijfden van de beloftes zal moeten worden ingeslikt. Wanneer zal dit gebeuren. Het antwoord is eenvoudig : niet voor oktober 2000.

Na de gemeenteraadsverkiezingen zal er ofwel niets gebeuren omdat de meerderheid geen consensus bereikt, ofwel wordt er wel een akkoord bereikt en worden vele beloftes naar de Griekse kalender verwezen ofwel zal de regering meer doen dan de budgettaire ruimte toelaat. Voor dit laatste scenario heeft de CVP reeds dikwijls gewaarschuwd. De regering mag de verworvenheden van de 15 jaar hard werken niet op de helling zetten.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, we staan met onze vrees niet alleen. Ik geef slechts één voorbeeld. Paul De Grauwe zei onlangs, ik citeer : "Herman Van Rompuy heeft gelijk als hij wijst op het gevaar dat we te veel cadeaus uitdelen. Dankzij de gunstige economie kun je de overheidsschuld versneld afbouwen en tegelijk iets doen voor de mensen. Die gunstige conjunctuur blijft niet duren. Je moet dus heel goed uitkijken met beloftes die niet eenmalig zijn en waar je ook in minder goede tijden zult moeten voor blijven betalen".

Collega's, ofwel lost men het probleem van te veel beloftes op door - hetgeen de CVP vreest - de schuldafbouw te vertragen, ofwel zal men het Zilverfonds aanvaarden en zitten de regering en haar meerderheid met een levensgroot probleem omdat ze vier vijfden van hun beloftes moeten inslikken.

Een tweede punt dat de CVP wil aankaarten is haar stokpaardje, de wegwerking van de fiscale discriminaties. We steunen het standpunt dat door steeds meer mensen wordt aanvaard. We moeten niet alleen de fiscale discriminaties ten opzichte van gehuwden, maar alle discriminaties wegwerken.

Ook SP-voorzitter Janssens heeft in deze zin een oproep gedaan. De regering zou hier ook mee bezig zijn. De oproep van de heer Janssens werd afgeschoten met het

argument dat anderen ermee bezig zijn. We zullen zien wat dat geeft. Voor ons is het essentieel dat men daarvan nu effectief werk maakt. De vorige regering was daarmee begonnen, weliswaar op een bescheiden wijze. De problematiek van de fiscale discriminatie is eigenlijk ontstaan door enerzijds sociologische ontwikkelingen in de jaren '60 en '70 en anderzijds door de belastinghervormingen. De belastinghervorming van 1988 heeft door het invoeren van de splitsing en de decumul al 2/3 van de discriminaties weggewerkt.

In de jaren '90 zijn er nauwelijks bijkomende maatregelen genomen om de fiscale discriminatie weg te werken, behalve op het einde van de vorige legislatuur. Toen was de rechtzetting van de slechte toestand van de overheidsfinanciën grotendeels achter de rug. Er ontstond een kleine marge om ook wat leuke dingen te doen. Een van die leuke dingen was het verhogen van de belastingvrije som voor de gehuwden. Ik herinner mij de kritiek nog heel goed. Men zei toen dat dit veel te beperkt was en dat de regering, onder druk van de CVP en de PSC, net voor de verkiezingen nog een stapje wilde doen.

Deze regering zet deze beperkte maatregel niet eens voort, laat staan dat ze deze som zou verhogen. Men bewijst wel lippendienst aan de afschaffing van de discriminaties doordat men die voor de toekomst in het vooruitzicht stelt. Niet alleen heeft de regering een bestaande maatregel afgeschaft die de fiscale discriminaties wou verminderen, ze heeft er bovendien voor gekozen om de discriminaties nog verder op te voeren. Immers, de afschaffing van de crisisbelasting is geconcipeerd vanuit de idee dat lagere inkomens anders behandeld moeten worden dan hogere inkomens, maar gaat voorbij aan het feit dat voor gelijke situaties in het kader van het al dan niet gehuwd zijn, een ongelijke maatregel wordt genomen.

Vanuit deze invalshoek kunnen wij stellen dat de afschaffing van de crisisbelasting zo is opgebouwd dat de samenwonenden er sneller van genieten dan de gehuwden. In plaats van de fiscale discriminaties voor gehuwden te verminderen, heeft de regering ze zelfs nog verhoogd. Wij kunnen hiermee in geen enkel geval instemmen.

Wanneer de regering in haar regeringsverklaring aankondigt dat zij deze fiscale discriminaties zal wegwerken, dan blijkt daarover echter nog heel wat twijfel te bestaan. Recentelijk heeft vice-premier Michel - toch letterlijk en figuurlijk het zwaargewicht van de regering - ondubbelzinnig verklaard dat dit voor hem niet echt een dringende aangelegenheid is. De PRL is in deze zaak zeker geen vragende partij. Hij zei letterlijk : "Misschien kunnen we ermee beginnen".

Dirk Pieters

Wij protesteren hier sterk tegen. Niet alleen omdat we het niet eens zijn met de terughoudendheid in verband met deze problematiek, maar vooral omdat men ook hier weer verschillende signalen geeft. In praktijk formuleert men wel woorden, maar de daden gaan de andere richting uit.

Mijnheer de voorzitter, een derde en laatste punt van kritiek heeft te maken met het misleidende karakter van de begrotingscijfers. Een begroting is in eerste instantie een machtiging van uitgaven en inkomsten van het parlement naar de regering op basis van een raming. Deze raming moet zo correct mogelijk gebeuren. De inkomsten en uitgaven moeten zo precies mogelijk geschat worden. Dit is niet gemakkelijk, laten we daarin eerlijk zijn.

Kijken we maar naar het verleden. Terwijl de regeringen tot de jaren tachtig de inkomsten bewust overschatten en de uitgaven onderschatten, waardoor er bij de begrotingscontrole nieuwe inleveringsronden moesten worden georganiseerd, leggen ze nu een voorzichtiger houding aan de dag. Inderdaad, thans onderschat men doelbewust de inkomsten en overschat men de uitgaven. Zolang de vermindering van het begrotingstekort de eerste dwingende opgave is, kan ervoor worden gepleit om te werken op basis van voorzichtige hypothesen. Dat was overigens het geval, omdat men de Maastricht-norm moest halen. We mogen ons dan gelukkig prijzen dat het resultaat achteraf gunstiger uitvalt. In de huidige situatie wordt de kloof tussen de voorzichtige raming en de cijfers in de praktijk steeds groter. Dit leidt er uiteindelijk toe dat in begrotingsdocumenten wordt gewerkt met groeicijfers waarin niemand nog gelooft.

Begrijp me goed : wij zijn er voorstander van dat men het begrotingsbeleid afstemt op voorzichtige cijfers en dus het goudhamsterscenario toepast. Het kan echter niet dat de documenten enkel daarmee rekening houden. Ik bedoel hiermee dat naast de voorzichtige cijfers andere factoren in acht moeten worden genomen, onder meer de ware economische groei en de evolutie van de rentevoet. Op die manier zullen wij zicht krijgen op de extra marges ingeval van een economische groei zoals door de meeste conjunctuurinstellingen wordt verwacht.

Ik illustreer dit aan de hand van een voorbeeld. In onderhavig document lezen wij nog steeds dat de regering mikt op het terugbrengen van het begrotingstekort dit jaar tot 0,7%, terwijl niemand daar nog in gelooft. Iedereen weet dat het cijfer veel gunstiger zal uitvallen. De Nationale Bank raamt het percentage op 0,5%, terwijl de conjunctuurinstellingen het eens zijn over een voorspelde 0,2%. De OESO verwacht zelfs dat het tekort helemaal wordt weggewerkt. Daar zijn wij uiteraard niet ongelukkig om en ik wens de regering proficiat. Deze meevaller zal ons helpen de schuld vlugger af te bouwen. Daarover gaat mijn aanklacht niet.

Wat ik wel bekritiseer, is het feit dat hiermee in de begrotingsdocumenten niet of nauwelijks rekening wordt gehouden. Vandaar dat ik de regering oproep om daar voortaan aandacht aan te besteden. Wij staan overigens niet alleen met onze mening. Eens te meer vis ik in de VLD-vijver en verwijs naar een uitspraak van professor Vuchelen. Deze heeft daaraan een heel artikel gewijd en gebruikt zelfs de term "doelbewuste misleiding van de regering". Hij gaat er blijkbaar vanuit dat het niet alleen om een technische hypothese gaat, maar dat de regering zich achter de al te lage ramingen verschuilt om het debat over de aanwending van de begrotingsmarges uit de weg te kunnen gaan. Ik laat die stelling voor zijn rekening. Het zou mij alleszins niet verbazen, mocht deze waar zijn.

Zijn er geen andere punten van kritiek dan de drie die ik naar voren heb gebracht ? Uiteraard zijn die er, maar, zoals ik in de inleiding opmerkte, is het vooral de bedoeling om in plenaire vergadering de onzes inziens belangrijkste bezwaren onder de aandacht te brengen. Om deze drie redenen - dat zullen wij morgen ook in onze stemverklaring beklemtonen - zullen wij deze begrotingsaanpassing niet goedkeuren.

M. Jacques Lefevre (PSC) : Monsieur le président, chers collègues, monsieur le vice-premier ministre et ministre du Budget, vous avez exposé aux membres de la commission des finances, lors de la discussion du projet à l'examen, que le gouvernement avait appliqué, pour la confection de l'ajustement du budget 2000, le principe du "hamster doré". Ce principe de M. le vice-premier ministre constituait le fil rouge de la politique budgétaire pour le restant de la législature. En vertu de ce principe, on tient compte intégralement des réalisations tout en se battant pour le surplus, sur des hypothèses de départ prudentes.

Si, lors du contrôle budgétaire, certaines hypothèses s'avèrent plus positives que lors de la confection du budget, elles ne seront pas mises en oeuvre. En revanche, on tient compte des revers avérés.

M. le ministre du Budget nous a confirmé en terminant son exposé que, compte tenu de la méthode suivie et à la vue des évolutions récentes, on est en droit de dire que le gouvernement a fait preuve d'une grande prudence pour apprécier l'évolution des finances publiques en l'an 2000.

Les débats en commission des finances ont démontré que l'optimisme affiché par le gouvernement en place repose cependant sur des fondements fragiles. Certes, après des années d'assainissement budgétaire dont l'actuelle majorité a hérité sans en avoir fait l'effort, nos finances publiques ont retrouvé un profil plus rassurant.

Jacques Lefevre

Un processus de "désendettement" est aujourd'hui solennellement engagé - c'est l'effet boule de neige inversé -, qui permet d'espérer enfin l'apparition de marges de manoeuvres budgétaires.

Les gouvernement précédents en furent les artisans. L'actuelle majorité en récolte les fruits. C'est le jeu de l'alternance démocratique. Le gouvernement bénéficie aussi d'une conjoncture économique exceptionnelle; les chiffres sont dopés par la croissance économique actuelle. La menace existe pourtant de voir, sous la férule de l'actuelle majorité, cet espoir se transformer en un futur cauchemar.

A la métaphore du "hamster doré" pourrait se substituer celle de la fourmi et de la cigale. Les résultats engrangés par la fourmi que fut la coalition précédente pourraient se voir totalement hypothéqués par les dépenses inconsidérées et les cadeaux que la cigale incarnée par l'actuelle coalition se propose de faire aux citoyens pour redorer son blason et répondre aux souhaits de ses électeurs. Si cette métaphore devait se réaliser, à terme et très rapidement, une nouvelle traversée du désert s'offrirait à nos concitoyens. La perspective n'est guère alléchante. Or, au cours de travaux en commission, le bureau fédéral du plan lui-même, a reconnu que les marges budgétaires évaluées étaient optimistes (126 milliards en 2003), et que les marges prévues pour les années 2001 et 2002 étaient surévaluées de 0,2% du PIB. En outre, dans son calcul d'évaluation des hypothétiques marges budgétaires, le bureau fédéral du plan n'a pas pris en compte une série d'éléments susceptibles d'influencer de manière importante le déagagement ou non de marges budgétaires pour l'avenir.

Je vais vous en citer quelques-unes.

L'impact de l'évolution des taux d'intérêts à long terme n'a pas été pris en considération. Or, les marges budgétaires sont extrêmement dépendantes de l'évolution des taux d'intérêts à long terme. Le bureau du plan estime lui-même que la baisse des charges d'intérêts contribue, environ aux 2/3, de la formation des marges jusqu'en 2005. Rien ne permet, aujourd'hui, d'établir avec certitude que les taux d'intérêts à long terme évolueront effectivement à la baisse au cours des prochaines années.

L'impact de la dépréciation de l'euro par rapport au dollar et celui de l'évolution des prix des produits pétroliers n'ont pas été suffisamment pesés dans l'évaluation des marges budgétaires.

Il suffirait que le prix du baril de pétrole brut grimpe de 10 dollars pour qu'il ne subsiste quasi rien des marges budgétaires.

Enfin, le Bureau du plan n'a pas pris en compte certains engagements du gouvernement dont on ne connaît d'ailleurs pas encore avec précision les modalités d'application. Je pense notamment à la réforme des polices, dont coût estimé 8 milliards, aux dépenses des infrastructures ferroviaires - le RER, le TGV - et d'autres effets d'annonce comme la semaine de 35 heures.

Qui plus est, le gouvernement lui-même ne semble pas mesurer les effets de certaines de ses décisions récentes. Je ne citerai qu'un exemple pour le moins illustratif de l'irresponsabilité dont fait preuve la coalition au pouvoir. Le gouvernement a décidé d'une vaste opération de régularisation des sans-papiers au principe de laquelle nous avons souscrit. Il ne s'agissait que d'une mesure préconisée par notre parti, bien avant l'arrivée au pouvoir de l'actuelle majorité.

L'actuelle coalition a néanmoins péché dans ce dossier par un manque total de cohérence et de conséquence. En effet, le gouvernement n'a accompagné sa décision d'aucune mesure d'accompagnement et ne s'est nullement préoccupé de la situation administrative et sociale des personnes concernées par la mesure qu'il préconisait.

Différentes cours de travail saisies de la problématique se sont prononcées récemment. Les tribunaux estiment que refuser l'accès à l'aide sociale aux personnes concernées revient à les condamner à la mendicité, voire à la clandestinité ou à la criminalité.

La mesure de régularisation aura donc un impact sur le budget fédéral. Or, nous ne trouvons nulle trace d'une inscription au budget ajusté d'une dépense relative aux conséquences de la mesure de régularisation des sans-papiers. Il appartient pourtant au gouvernement fédéral de supporter les effets budgétaires ou autres des mesures qu'il adopte et d'en répercuter le coût dans le budget qu'il établit. Il ne saurait être question de laisser aux CPAS et aux entités locales le soin de supporter l'impact budgétaire d'une mesure dans la prise de décision de laquelle ils n'ont pas été partie.

Dans le même ordre d'idées, le parlement a voté, sur proposition de l'actuel gouvernement, la modification du code de la nationalité et la loi sur la procédure accélérée en matière de justice. Des moyens ont été promis pour accompagner la mise en oeuvre de ces nouvelles lois.

Que constate-t-on dans le projet de budget ajusté ? Une réduction du budget de la Justice de 374 millions. L'extrême prudence annoncée par le gouvernement est donc toute relative. Le budget ajusté n'est pas le reflet exact de la réalité et les promesses faites aux citoyens reposent sur un terrain sablonneux.

Jacques Lefevre

Quant à la question de l'affectation d'éventuelles marges budgétaires, elle paraît encore plus délicate et plus annonciatrice de dangers pour l'avenir. Au sein de la majorité c'est à qui, à l'instar de la cigale, chantera le plus fort et fera les plus folles promesses à ses électeurs : réforme fiscale, réduction du temps de travail avec les 35 heures, plan de sécurité, procédure accélérée en justice, mesures en faveur de la mobilité, etc.

Aucun arbitrage n'est fait quant aux priorités à dégager dans l'affectation d'éventuelles marges. Bien plus, les partenaires de la majorité ne parviennent pas à s'entendre lorsqu'il s'agit de définir ces priorités. Dans ce contexte, on imagine bien que chaque partenaire tente d'obtenir sa part du gâteau et qu'au terme de concessions multiples et de cadeaux réciproques, les rares marges budgétaires qui seront dégagées seront bien vite dépassées et la spirale de l'endettement se profile de nouveau à l'horizon.

Mais le choix de l'affectation des marges, c'est surtout la définition de priorités et d'orientations politiques du gouvernement. Ces orientations font défaut et la nouvelle majorité ne semble guère avoir de réel projet.

De heer **Jef Tavernier** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer Lefevre, bij de bespreking van de begrotingsaanpassing is de vraag niet wat in het vooruitzicht wordt gesteld voor de nabije of verre toekomst. De vraag is of u over de beslissingen die nu in de begrotingsaanpassing zijn opgenomen, durft te zeggen dat men te ver gaat en dat de budgettaire marges worden opgebruikt. Durft u te zeggen dat bij deze begrotingswijziging geen keuzes werden gemaakt en dat men zomaar in het wilde weg beslissingen neemt ?

Er werden discussies voor de toekomst gevoerd, maar tevens werden voor dit begrotingsjaar een aantal keuzes gemaakt. Trouwens, de beslissingen die nu werden genomen tasten volgens mij de budgettaire ruimte niet aan.

M. **Jacques Lefevre** (PSC) : Non, vous ne m'avez peut-être pas entièrement écouté. Je vous ai dit qu'il y a des incohérences, effectivement, dans l'ajustement du budget de cette année-ci.

Je dis que l'on veut régulariser les sans-papiers, et on ne prévoit aucun moyen pour les aider. Lorsqu'on dit qu'on veut modifier la Justice, notamment pour la procédure accélérée, au lieu de lui donner plus de moyens, on diminue, au contraire, son budget de 374 millions. Je vois qu'il y a des contradictions par rapport à des promesses.

Laissez-moi continuer sur les marges. Je sais bien que c'est l'avenir et pas le débat actuel. Mais le budget que vous faites cette année prépare aussi cet avenir. Ses orientations font défaut et la nouvelle majorité ne semble guère avoir de projet, ou en tout cas d'écriture de ce

projet, dans le budget actuel. L'action du gouvernement fédéral est devenue une valse à mille temps. Chacun de ses membres y va de sa petite idée. Par presse interposée, il donne l'impression d'un débordement d'activité qui cache, en fait, une absence de cohérence, voire une absence certaine de projet de société. Bien plus, les promesses faites ne sont jamais traduites en termes budgétaires. Or, s'il est un instrument de la mise en oeuvre d'un projet politique, c'est bien l'élaboration du budget. Au travers du budget, les lignes de force du projet politique doivent se retrouver.

Nous ne pouvons que constater que le gouvernement ne cesse de procéder par effets d'annonce sans jamais concrétiser les choix annoncés en termes budgétaires. Ainsi, la lutte contre la fraude fiscale serait une priorité du gouvernement, alors que les crédits accordés à l'Office central de répression de la corruption sont réduits, de même que ceux de l'Office central de lutte contre la délinquance économique et financière organisée. J'ai cité également l'exemple de la réduction du budget de la Justice. De tels exemples foisonnent à l'examen du budget ajusté.

Or, notre objectif, en tant que parti politique, est de jeter les bases d'un modèle de société qui ne sera plus celui du XXe siècle, mais deviendra celui du XXIe. Un modèle de société qui verra émerger une société plus humaine dans laquelle chaque personne a sa place et est reconnue pour sa valeur intrinsèque et pour ce qu'elle apporte. Nous ne voulons pas d'une société dans laquelle les valeurs d'inégalité, de réussite écrasante, de l'argent, de la compétition, de la course à quelque chose, soient la priorité. Nous craignons que dans l'esprit, du moins, de certains partenaires de l'arc-en-ciel, ce ne soit ce dernier modèle de société que l'on entend mettre en place.

Loin de moi l'idée de critiquer toutes les idées mises sur la table par l'actuelle coalition, surtout lorsque celles-ci trouvent leur origine dans des réflexions menées aussi par mon parti sous l'ancienne coalition. Nous nous sommes ainsi félicités de voir un ministre d'un parti du gouvernement se préoccuper d'un réel problème qui se posera à long terme, à savoir celui du vieillissement de la population. Ce devrait être certainement une des priorités de l'actuelle coalition qui pourrait profiter de la situation budgétaire favorable pour s'attaquer à ce problème qui n'avait pas échappé, non plus, au gouvernement précédent. L'avenir nous apprendra si la sagesse l'a emporté sur l'euphorie du moment.

Je ne voudrais pas terminer cette intervention sans rappeler que notre groupe dépose aussi un amendement au projet en examen. Cet amendement vise à doubler les crédits affectés à la Commission permanente de contrôle linguistique.

Jacques Lefevre

Et excusez-moi, mais il ne vise pas à faire passer le budget de 44 milliards à 88 milliards mais bien de 44 millions à 88 millions. Je vous prie donc de corriger ces sommes dans l'amendement qui se trouve sur votre banc.

À l'heure où les partis francophones de la majorité s'insurgent dans toutes les langues contre les multiples tracasseries dont sont victimes les citoyens francophones de la périphérie bruxelloise et contre la multiplication des atteintes aux lois linguistiques qui sont le fait des autorités de la province du Brabant flamand et de la Région flamande, nous ne pouvons que nous étonner de la faiblesse du budget octroyé à la Commission permanente de contrôle linguistique.

Il convient de lui donner les moyens d'exercer les compétences et les pouvoirs qui sont les siens. Et notamment son pouvoir de prendre en lieu et place d'une autorité défaillante toutes les mesures nécessaires afin d'assurer le respect des lois linguistiques lorsque cette autorité ne s'est pas conformée à la mise en demeure qui lui a été adressée. C'est pourquoi nous déposons un amendement qui tend, comme je l'ai indiqué, à doubler le budget de la Commission permanente de contrôle linguistique, qui passerait de 44 à 88 millions.

Vous aurez compris que le gouvernement n'a pas convaincu notre groupe de l'extrême prudence qu'il affiche à haute voix. Notre prudence nous amènera à ne pas voter les projets de loi en discussion parce que nous refusons de leurrer le citoyen.

De heer **Alfons Borginon** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik zal de discussie uit de commissie niet hernemen. De budgetcontrole bleef in essentie beperkt, waarbij vooral de gunstige groeivoorzichten opvallen. Ook de discussie over het niet-bestaande Zilverfonds zijn uitgebeeld in diverse besprekingen, parallel met de besprekingen van dit budget.

Aangezien ik ervan overtuigd ben dat van gelegenheden als deze gebruik moet worden gemaakt om toekomstige beslissingen te beïnvloeden, veeleer dan te reflecteren op datgene dat reeds verworven is, wil ik mij beperken tot het vooruitblikken naar beslissingen die in de loop van de zomer of waarschijnlijk kort na 8 oktober zullen moeten worden genomen.

Ik geef eerst een korte samenvatting. Na jaren van crisismaatregelen, besparingen, bijkomende belastingen en harde bezuinigingen is er opnieuw een sfeertje van ruimte. Die ruimte wordt langs vele zijden geclaimd. De liberalen willen hun palmares van anti-belastingpartij opsmukken. De socialisten willen alles gratis weggeven, wat doet er niet toe. Het moet vooral gratis zijn. Agalev twijfelt tussen goed beheer, groene taksen en extra uitgaven voor departementen van groene ministers.

Ecolo wil - ik mag toch veronderstellen dat de heer Boutmans meer geld wil spenderen - meer geld voor haar cliënten, het Franstalig onderwijs en de welzijnssector van de Franse gemeenschap. De PS wil daar natuurlijk niet voor onderdoen. Vewilghen wil meer geld voor Justitie. Duquesne zal waarschijnlijk, vroeg of laat, noodgedwongen meer geld vragen voor de politie. Frank Vandenbroucke stelt vast dat de uitgaven in de ziekteverzekering toch weer ontsproten en natuurlijk hebben ook de regio's hun financiële en fiscale desiderata.

Mijnheer de vice-eerste minister, ik wil u in het kader van de komende besprekingen drie wijsheden meegeven. Ten eerste, de bomen groeien niet tot in de hemel. Ten tweede, schulden verdwijnen niet vanzelf. Ten derde, met drie koelkasten en zeven microgolfovens ben je niet welvarender of met andere woorden, geld maakt niet gelukkig.

Ten eerste, de bomen groeien niet tot in de hemel. De groeivoorzichten voor dit en volgend jaar zijn goed, zeer goed zelfs. Er zijn allerlei factoren die het waarschijnlijk maken dat die groei nog wel een tijdje positief zou kunnen blijven. De Amerikanen hebben gedurende vele jaren een gunstige economische ontwikkeling achter de rug en de Europese lidstaten hebben naar aanleiding van de euro hun overheidsbegrotingen duchtig gesaneerd. Ook onze bedrijven maken een permanent proces door van schaalvergroting, internationalisering en kostenefficiëntie.

Er is de omgekeerde rentesneeuwbal en een afname van de kosten voor werkloosheidsuitkeringen, waardoor geld vrijkomt voor meer productieve bestedingen in de economie.

Ik erken dus dat het goed gaat en dat het nog een tijdje goed zal blijven gaan.

De beurzen, en vooral de nieuwe economieën, blijken echter kwetsbaar te zijn. De koerswinsten van de laatste jaren zouden wellicht zeepbellen kunnen blijken te zijn. Nasdaq heeft al een lichte beroerte gehad in de afgelopen weken en maanden. Als de koersen echter in het algemeen op realistische niveaus gaan stagneren, dan zal dit onvermijdelijk een krimpeffect hebben op de economie. Er is dan niet veel nodig om in een recessie te duiken.

De arbeidsmarkt kent vooral in Vlaanderen toenemende spanningen. Berichten van bedrijven die geen mensen vinden zijn dagelijkse kost, bijvoorbeeld te Zaventem. De kloof tussen aangeboden en ingevulde vacatures bij de VDAB wordt steeds groter. Rosetta-achtige plannen blijken in Vlaanderen volkomen overbodig te worden. Los van de conclusie dat er nog meer dan nu het geval is een eigen arbeidsmarktbeleid voor de regio's nodig is, is er ook het simpele feit dat de factor geschoolde, inzetbare arbeid een rem op de economische ontwikkeling wordt.

Jacques Lefevre

Mevrouw Cantillon liet vandaag in de krant cijfers optekenen van 80 tot 90% tewerkstellingsgraad bij de hoger geschoolden in Vlaanderen tegenover het Europese streefdoel van 70% in het algemeen. Hieruit blijkt dat full employment, tenminste voor de hoger geschoolden, zeer dichtbij is.

Hetzelfde geldt voor de factor ruimte. Vlaanderen wordt in een hoog tempo volgebouwd. Bedrijfsterreinen worden schaars en vooral duur. Ook de rente begint wat te stijgen met op termijn weer negatieve effecten op het overheidsbudget. Vergeet ook niet dat één internationaal incident een geweldige impact kan hebben op de internationale economie. Wie dacht dat dergelijke incidenten niet meer voorhanden zijn, kan volstaan met even naar Centraal-Afrika te kijken of naar de Chinezen die nu blijkbaar ook om economische redenen in massa hun land ontvluchten. Men beseft dan dat instabiliteit nu eenmaal tot de essentie van deze wereld behoort. Ik ben een geboren optimist, dus ga ik ervan uit dat de economische ontwikkeling op lange termijn wel positief zal zijn. Het zou echter van grote dwaasheid getuigen een beleid te ontwikkelen dat alleen kan worden volgehouden als de economie over vele decennia met meer dan het gemiddelde blijft groeien. Ik vrees dat dit vandaag een reëel risico is. Als men aan alle eisen van de diverse partijen kan toegeven, ook al weet men dat dit in feite slechts een paar jaar betaalbaar is, waarom zou een premier of een regering het zichzelf dan moeilijk maken? Mijnheer de vice-eerste minister, besef dat alle recurrenente uitgavenmechanismen die u nu en in de toekomst creëert binnen vijf jaar zullen blijven doorwerken, ook als het minder goed gaat. Bomen groeien niet tot in de hemel.

Een tweede wijsheid. Schulden verdwijnen niet vanzelf. Collega's, ik ben bezig met een experiment. Zoals de meesten onder u heb ik een lening afgesloten om de bouw van mijn woning te betalen. Ik wacht nu al maanden tot die schuld vanzelf verdwijnt. Dat lukt echt niet. Mijn persoonlijke schuldgraad verbetert van maand tot maand en van jaar tot jaar. Jammer genoeg zal ik echter toch in het zweet mijns aanschijns mijn schulden moeten terugbetalen. We bekijken ons permanent op de daling van de schuldgraad. Natuurlijk is dat niet zonder belang aangezien de terugbetaalcapaciteit van dit land erdoor wordt verbeterd. Een schuldgraad is echter steeds het resultaat van twee factoren: de schuld en het bruto binnenlands product. De uitstaande schuld blijft eigenlijk tamelijk constant. Het is vooral de groei van het BBP die de schuldgraad doet afnemen. Concreet betekent dit dat we toch nog steeds meer dan 10 000 miljard frank schuld torsen. Het jammere is dat het verleden heeft aangetoond dat dit ogenschijnlijk een draagbare schuld is, bijvoorbeeld de situatie in de jaren '70. Door een combinatie van beleidsfouten en een galopperende rente kan dit echter in minder dan tien jaar uitgroeien tot een probleem dat alle andere beleidsmarges opsoupeert.

Mijn politiek bewustzijn dateert van 1973. Ik was toen amper zeven jaar maar de eerste autoloze zondagen staan mij nog zeer helder voor de geest. Sedertdien heeft men eigenlijk nog over niets anders dan crisis en besparingen gesproken. Welnu, ik weiger absoluut nu het een beetje beter gaat mijn kinderen ooit in eenzelfde sfeer te laten opgroeien.

Wij moeten nu alles in het werk stellen om dit te consolideren. De verleiding voor de gefailleerden om een BMW te leasen als het iets beter gaat, is zeer groot. De ziel moet immers ook worden gestreeld. Alleen het verder afbouwen van de schuld zal echter reëel soelaas bieden. Schulden komen niet vanzelf en verdwijnen niet vanzelf. Dat mag in het bestedingsgeweld van de komende maanden niet uit het oog worden verloren. De eerste begrotingsverantwoordelijkheid van deze generatie is het afbouwen van de schuld en niets anders. Schulden verdwijnen niet vanzelf.

Geld maakt niet gelukkig. Dat is een derde wijsheid die ik u wil meegeven. Het is niet mijn bedoeling om het belang van welzijn tegenover het belang van welvaart filosofisch te ontleden. Voor mij en mijn partij is welzijn natuurlijk belangrijker dan welvaart. Dat is echter niet de kern van de zaak. Het gaat mij veeleer om de afnemende bijdrage tot het maatschappelijk geluk van een grotere individuele bestedingsmogelijkheid ten opzichte van collectief georganiseerde welvaartelementen.

Wat zult u heel concreet doen indien ik u 10 000 frank per maand meer geef? Zult u een derde koelkast kopen, een tweede cabrio, een zevende microgolfoven, een funcar? Zult u naar de Caraïben op vakantie gaan in de plaats van naar Fuertaventura? Zult u misschien een twintigste kruipakje voor uw baby kopen of een abonnement op een videokanaal? Dit zijn leuke dingen. De ergernissen die met uw materiële welstand gepaard gaan, worden hiermee echter niet opgelost. Wat baten extra's als de wegen het verkeer niet kunnen slikken en er geen collectief geld beschikbaar is om de weginfrastructuur aan te passen, als de luchtkwaliteit waarin u leeft van die aard is dat u in het weekend liefst zo snel mogelijk naar de Ardennen of de kust vertrekt om simpelweg te kunnen ademen, als de bodem van de oude fabriek in uw achtertuin niet kan worden gesaneerd omwille van een gebrek aan collectief geld, als het rond punt voor uw deur niet kan worden aangelegd omdat er geen geld is, als de verouderde wijk om de hoek niet kan worden heropgebouwd omdat er geen geld is, als de straten boordevol papier en hondenpoep liggen en niet dikwijls genoeg kunnen worden schoongemaakt omdat er geen geld is, als het politiepersoneel te laag is opgeleid om misdadigers op te sporen omdat er geen geld is voor een aantrekkelijker statuut?

Hoe men het ook bekijkt, ons welvaartsniveau mag niet met ons consumptieniveau worden verward. Jan Modaal leeft vandaag beter dan Lodewijk XIV, al was het maar

Jacques Lefevre

door de verhoogde kwaliteit van hygiëne en medische verzorging. Hoe rijk Bill Gates ook is, onze nazaten zullen meer materieel comfort hebben dan Bill Gates zich ooit zal kunnen veroorloven. Dit is te wijten aan de vruchten van de technologische ontwikkeling, de vruchten van de collectieve zoektocht naar een betere wereld.

Het is natuurlijk aangenaam om van de minister te horen dat de belastingen zullen worden verlaagd. Iedereen vindt de belastingen immers thans te hoog. De crisismaatregelen uit het verleden mogen ongedaan worden gemaakt. Belastingverlagingen op grote schaal hebben echter geen zin als het ganse overheidsapparaat niet eerst de dienstverlening kan verstrekken die noodzakelijk is om een structureel gezonde welvaart op te bouwen. Geld in het handje maakt niet gelukkig als alleen de Staat kan zorgen voor wat ik wil kopen. Geld maakt niet gelukkig. Wij willen meer.

Mijnheer de minister, de VU&ID-kamerfractie zal er mee over waken dat u deze drie wijsheden in de komende begroting opneemt en dat u de korte termijn niet in de plaats van de lange termijn stelt.

M. Jacques Chabot (PS) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, nous sommes amenés aujourd'hui à faire part de nos réflexions sur l'ajustement du budget général des Dépenses de l'année budgétaire 2000 ainsi que sur le projet de loi ajustant le budget des Voies et Moyens de cette même année 2000.

Au nom du Parti socialiste, je tiens à vous dire que nous approuvons ces deux projets. En effet, la présente législature a pris comme fil rouge le principe du hamster doré. Cette philosophie se reflète à diverses reprises dans le budget ajusté et mon parti est assez fier de ce fil rouge.

Permettez-moi de souligner certains points qui témoignent de notre présence au gouvernement.

Premièrement, le contexte macro-économique s'est considérablement amélioré ces dernières années. Cette situation engendrera une croissance de l'emploi en 1999 et en 2000 de respectivement 49 000 et 51 000 unités.

Deuxièmement, il faut affirmer que l'actuel gouvernement, d'une part, encourage la capacité d'adaptation des entreprises et de leurs travailleurs - ainsi, le statut du travailleur à temps partiel sera amélioré -, d'autre part la politique de l'égalité des chances sera renforcée, ce dont nous nous réjouissons.

Troisièmement, certaines mesures fiscales ont déjà été prises. Nous allons bel et bien dans le sens d'un allègement de la fiscalité. L'indexation des barèmes fiscaux a été réintroduite, la contribution complémentaire supprimée, la TVA est réduite dans certains secteurs. Il est vrai

que nous attendons avec impatience le projet de réforme globale de l'impôt des personnes physiques. Sans doute aurons-nous alors un débat sur le partage des fruits de la croissance, mais nous sommes déjà dans la bonne direction.

Quatrièmement, il ne faut pas l'oublier, le hamster doré est un animal intelligent. Il n'oublie jamais de faire les provisions nécessaires pour l'hiver, moins généreux. C'est ce que fait le gouvernement par la voix de son ministre du Budget et aussi de son ministre des Finances.

Enfin, permettez-moi de vous faire part d'une préoccupation du Parti socialiste. A la suite de l'arrêt de la Cour d'arbitrage du 9 décembre 1998, il est question de détaxer certaines rentes liées aux accidents du travail et maladies professionnelles. Qu'en est-il à ce jour ? Des instructions sont-elles données ? Qu'en est-il pour les personnes concernées qui doivent rentrer leur déclaration fiscale avant fin juin ?

De heer **Hagen Goyvaerts** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vandaag bespreken we in de plenaire vergadering de aanpassing van de begroting 2000.

Om meteen met de deur in huis te vallen : in wezen is dit een oneigenlijk debat, zeker gelet op de geringe aanwezigheid van de meerderheidspartijen. Ik verklaar mij nader. In de zomer van vorig jaar werd een eerste paars-groene begroting voor het jaar 2000 opgesteld. Er werd daarbij rekening gehouden met de waarschijnlijke inkomsten en uitgaven voor het jaar 1999 en de voorspellingen van macro-economische parameters voor het jaar 2000.

Het afgelopen voorjaar waren er voldoende indicaties die wezen op zeer gunstige resultaten. Een aantal van die macro-economische parameters werden dan ook herzien in positieve zin. Wie dacht dat tijdens de begrotingscontrole hiermee rekening zou worden gehouden, heeft het verkeerd voor. Mijnheer de minister, u negeert de betere groeivoorzichten voor 2000 en u houdt zich halsstarrig vast aan de voorzichtige groeivoorzichten.

De begroting is daarom geen getrouwe weergave van de te verwachten overheidsinkomsten en -uitgaven. De begrotingscontrole heeft slechts een beperkte draagwijdte wat in feite aanleiding geeft tot dit oneigenlijke debat. U verdedigt deze houding door te verwijzen naar het goudhamsterprincipe wat in feite een veredelde vorm is van goed huisvaderschap. Op zich is daar niets op tegen maar ofwel vormt de begroting een afspiegeling van de realiteit op basis van aangepaste ramingen en dan dient de begrotingscontrole om dit te controleren, ofwel hanteert men - al dan niet bewust - foutieve voorspellingen en dan is de begroting misleidend. Een andere mogelijkheid is volgens mij niet mogelijk.

Jacques Chabot

U gebruikt natuurlijk de metafoor van de goudhamster. Dit diertje heeft een bijzonder kenmerk. Het sprokkelt namelijk het voedsel in haar wangen waarbij het voedsel vergeleken wordt met de huidige hogere inkomsten ten gevolge van de betere economische toestand. Men kan zich dan ook de vraag stellen wat dit hamstertje met al dit voedsel zal doen. Hoe en wanneer moet het voedsel verdeeld worden? Zal het dat voedsel opslaan voor latere en bijgevolg slechtere tijden of verteert het dat voedsel onmiddellijk?

Hier wringt het schoentje. Door de overdreven voorzichtigheid vermijdt men natuurlijk de fundamentele politieke discussie over het aanwenden van deze budgettaire meevallers. De laatste maanden zijn er heel wat ministers geweest die het goud al zagen blinken en zich bijgevolg verdrongen om nieuwe initiatieven aan te kondigen.

Naast de 75 miljard frank aan nieuwe initiatieven die reeds in de begroting werden opgenomen, heeft de beloftemachine ondertussen nog niet stilgestaan. Er gaat geen maand voorbij zonder dat een of andere nieuwe minister een nieuw of duur plan aankondigt. Sinterklaas heeft hier niets op aan te merken alhoewel er volgens mij een wettelijke sperperiode van drie maanden was ingelast.

Sta me toe even een kleine greep te doen in het verlanglijstje: gratis gezondheidszorg, aangepaste pensioenen, uitbreiding loopbaanonderbreking, de 35-urige werkweek, gratis openbaar vervoer, meer geld voor het Franstalig onderwijs, afschaffing van de loonnorm, hogere sociale uitkeringen voor zelfstandigen, betere uitrusting voor het leger en tot slot ook de vraag naar een belastinghervorming. Met dit laatste bedoelt men in feite een belastingverlaging in zijn meest verscheiden vormen. U weet wel, heel de discussie over centen of procenten.

Als ik Sinterklaas was of minister van Begroting, zou ik voor minder in mijn baard krabben. Een kinderhand is natuurlijk wel gauw gevuld, maar met een kostenplaatje van meerdere tientallen miljarden frank is dit toch niet zo voor de hand liggend. Natuurlijk denkt iedere minister dat hij of zij als eerste in aanmerking komt voor het binnenhalen van zijn plan. Echter, de som van het kostenplaatje van alle eisen is vele malen groter dan de beschikbare budgettaire ruimte. Die euforie wordt nog aangewakkerd door de prognoses van het Planbureau voor de komende jaren. Daarbij worden extra begrotingsmarges tot zeven-tig miljard frank per jaar voorgespiegeld, of een bedrag van zowat 126 miljard frank voor de komende drie jaren en 266 miljard frank voor de komende vijf jaren. Dit doet de regering natuurlijk watertanden. Er zit wel een addertje onder het gras. Het Planbureau hield in zijn magische voorstelling geen rekening met een aantal zware dossiers die nu reeds ter tafel liggen, als daar zijn de

afschaffing van de crisisbelasting, de politiehervorming, de aangekondigde verlaging van de personenbelasting, de kosten van het Gewestelijk Expressnet, de modernisering van het Openbaar Ambt en ga zo maar door. De euforie van de toenemende budgettaire ruimte zou wel eens snel kunnen omslaan in een ontnuchterende koude douche, omdat de budgettaire ruimte die het Planbureau voorspiegelt onvoldoende zal zijn om de dada's van de liberalen, de socialisten en de groenen in vervulling te zien gaan.

Dan is er nog de hele discussie over het Zilverfonds. Het Vlaams Blok heeft er helemaal niets tegen dat de overheid spaargedrag zou gaan vertonen, maar het door u geopperde idee om tegen 2030 een spaarpot van 4 700 miljard frank aan te leggen, bij voorkeur nog in staatsobligaties, om de gevolgen van de vergrijzing van de bevolking op te vangen, roept toch wel enkele bemerkingen op. Deze hele oefening rond de vergrijzing kadert ons inziens eveneens in de strijd om de vrijgekomen middelen. Uw collega van Financiën ziet meer in de onmiddellijke aflossing van de staatsschuld. Het is toch wel vreemd dat de opeenvolgende regeringen met SP-ministers - denk hierbij maar aan Tobback als boegbeeld van de sociale zekerheid volgens de verkiezingslogan uit 1995 en aan Colla als minister van Pensioenen - de bevolking eerst de verzekering hebben gegeven dat er met hun wettelijk pensioen niets aan de hand was, terwijl nu plots deze garantie in vraag wordt gesteld. Het Vlaams Blok is van oordeel dat het opzet van het Zilverfonds is de overheveling van bepaalde takken van de sociale zekerheid naar de gemeenschappen te beletten en bijgevolg te betonnen op Belgisch niveau voor de komende dertig jaren. Voor het Vlaams Blok is de lancering van het Zilverfonds zowat vijf maanden voor de verkiezingen vooral een rondje paniekzaaijerij rond de pensioenen. Dat recept komt rechtstreeks uit de keuken van de SP. Het Vlaams Blok blijft voorstander van een volledige splitsing van de sociale zekerheid en bovendien pleiten wij ervoor dat de regering in hetzelfde kader werk moet maken van gezinsvriendelijke maatregelen en van een echte nataliteitspolitiek. Zo niet zullen steeds minder actieven een groter deel van hun welvaart moeten afstaan.

Terug naar de begrotingscontrole dan. Naast bijkomende middelen voor studies, voorlichting en allerhande werkgroepen en advies van experts, valt deze begrotingsaanpassing ook op door haar gebrek aan politieke keuzes. In de begroting van Justitie wordt 375 miljoen frank geschrapt. Het gevolg is dat Justitie nog moeilijk kan worden bestempeld als een prioritair beleidspunt. Nageenog alle dossiers waarover in de huidige coalitie meningsverschillen bestaan, worden verschoven tot na de verkiezingen van 8 oktober 2000. Tevens ziet men nu reeds de communautaire koppeling van een aantal dossiers groeien. Zo willen de Franstaligen de fiscale her-

Jacques Chabot

vorming koppelen aan nog meer geld voor het Franstalig onderwijs. Vlaanderen daarentegen heeft meer fiscale autonomie op het verlanglijstje staan. Het valt wel op dat het wegwerken van de fiscale discriminatie van gehuwden een vergeten thema is voor deze progressieve regering. De discussie is afgegleden naar een verlaging in centen of procenten.

Voor het Vlaams Blok moet het wegwerken van de fiscale discriminatie van gehuwden bovenaan het Sinterklaaslijstje staan. Wij stellen vast dat deze regering hierover weinig bereidheid tot praten aan de dag legt en haar tijd liever stopt in andere samenlevingsvormen. We mochten dit de jongste week nog horen met een politiek opbod tussen SP en AGALEV. Het Vlaams Blok vreest dan ook dat de fiscale hervorming zal voorbijgaan aan de gehuwden, zeker nadat de heer Louis Michel - de ware premier van dit land - bevestigde dat dit thema niet hoog op zijn verlanglijstje staat omdat de operatie te veel geld kost.

Wij zijn er tevens van overtuigd dat deze regering in haar electoraal opbod naar de gemeenteraadsverkiezingen van 8 oktober toe, geen loze beloftes kan blijven maken. Na 8 oktober zullen er onvermijdelijke keuzes moeten gemaakt worden en zoals u zelf in een kranteninterview zei en ik citeer: "Dit wordt een week van afzien in oktober". Dit voerspelt nog een woelig politiek najaar. Wij kijken er met spanning naar uit.

Tot slot wens ik nog het volgende te zeggen. Tijdens de begrotingscontrole is gebleken dat er nogal wat slordigheden in de documenten zijn geslopen en dat er nogal eens een loopje wordt genomen met de verantwoording van relatief belangrijke kredietaanpassingen. Ik verwijs hierbij naar de opmerkingen en het commentaar van het Rekenhof.

Het feit dat de regering zelf amendementen moet indienen om haar vergetelheden recht te zetten zegt voldoende. Snel en efficiënt is wel wat anders, zeker voor u die over een klein leger aan kabinetsmedewerkers beschikt.

Bij de begrotingsbespreking in december 1999, had ik in mijn besluit verwezen - misschien herinnert u het zich nog - naar het examen dat u als minister van Begroting nog moest afleggen. De studenten zijn momenteel in de examenperiode. Als wij deze begrotingscontrole beschouwen als een partieel examen, dat meetelt voor de eindbeoordeling, moet ik u teleurstellen. Voor het Vlaams Blok was de begrotingscontrole echt niet overtuigend genoeg en krijgt u hierop een onvoldoende. Bijgevolg zullen wij de begrotingsaanpassing niet goedkeuren.

M. Eric van Weddingen (PRL FDF MCC) : Monsieur le président, chers collègues, monsieur le ministre du Budget, vous avez de la chance, nous avons tous de la chance, les Belges ont de la chance que la crise soit

résolument derrière nous et qu'elle ait fait place à une croissance qui ne cesse de grimper puisqu'on parle même aujourd'hui de 3,9% pour 2000 alors que votre budget de base se fondait sur une croissance de 2,5%.

Or, qui dit fin de la crise dit forcément fin des impôts de crise. C'est une lapalissade, et pourtant voilà une évidence qui a eu un certain mal à s'imposer. J'avais cru qu'un hamster doré digne de ce nom se serait empressé de supprimer les mesures dues à la crise passée avant d'envisager une quelconque utilisation des fruits de la croissance.

C'est la raison pour laquelle, il y a trois semaines, en commission des Finances, j'avais interrogé le ministre des Finances sur la confirmation par une loi de la suppression de la CCC et sur la nécessité d'accélérer le processus envisagé en octobre dernier. Je vous ferai grâce des péripéties que tout le monde connaît. L'essentiel est que la suppression totale de la CCC soit confirmée par la loi - on nous l'a promis avant la fin de cette session - et que les effets bénéfiques soient, par la voie des précomptes, ressentis plus rapidement par les contribuables.

Je ne serai donc pas chagrin aujourd'hui, que du contraire ! Les résultats du contrôle budgétaire qui nous est soumis, sont d'ailleurs presque inespérés.

Il est heureux que le gouvernement persévère dans la politique prudente de bon père de famille qu'est la politique du hamster doré, notamment par une estimation plus que raisonnable de la croissance prévisible.

L'objectif de ramener le ratio de la dette à 112,4% fin de cette année, est rassurant comme est encourageante la réduction du solde net à financer ramené à 1% fin 2000, avec une possibilité d'équilibre dès 2001.

Que le gouvernement s'attache ainsi à faire mieux que ce que prévoit le programme de stabilité est incontestablement louable, et d'autant plus louable qu'il confirme l'exécution des mesures annoncées en matière de réduction des charges sociales sur les bas salaires, d'amélioration du statut des indépendants, etc.

En fait, les résultats de cet excellent contrôle budgétaire ont été immédiatement éclipsés par les joutes oratoires sur l'utilisation des marges.

Le sujet est par conséquent incontournable. Et je voudrais d'abord rappeler que les marges ne sont que le résultat de la surimposition frénétique à laquelle tous nos concitoyens sans exception ont été soumis pour atteindre à la cravache les normes de Maastricht dans une période de conjoncture moins favorable.

Les bonis d'aujourd'hui sont donc exclusivement dus à la surtaxation d'hier. Si les Belges n'étaient pas surtaxés, aujourd'hui, il n'y aurait pas la moindre marge. Les

Eric van Weddingen

récentes statistiques fiscales de l'OCDE sont d'ailleurs là pour convaincre les plus sceptiques, mis à part évidemment ceux qui ne veulent absolument pas être convaincus. Mais je ne m'adresse pas à ces derniers.

Ainsi, lorsque l'on sait que les Belges sont surtaxés de près de 400 milliards par rapport à la moyenne européenne et qu'on parle, par exemple, d'un surplus de recettes de 50 milliards, cela signifie non pas que nous disposons d'une marge de 50 milliards, mais que nous sommes encore redevables envers la population d'un surcroît d'impôts qui n'est plus que de 350 milliards.

Voilà, en réalité, le cadre dans lequel on peut commencer à parler de l'utilisation de marges. Il fallait remettre les choses à leur place.

Cela dit, le gouvernement a prévu, dès son entrée en fonction, non seulement l'apparition de surplus de recettes, mais aussi leur utilisation.

- **Président : M. Herman De Croo**

L'accord de gouvernement, qu'il est bon de relire régulièrement, établit même une hiérarchie logique et cohérente.

1. La baisse de la pression fiscale, "baisse continue tout au long de la législature", dit l'accord de gouvernement.
2. La réduction du coût du travail (charges sociales) "en commençant par les salaires les plus bas", dit l'accord de gouvernement
3. La réduction de la dette et l'équilibre de la sécurité sociale, en ce compris le financement des pensions.

L'accord de gouvernement prévoit donc une hiérarchie dans le temps. Ce n'est peut-être pas le terme le plus adéquat mais je n'en n'ai pas trouvé d'autre. Il ne s'agit évidemment pas d'une hiérarchie qualitative et de jugements de valeurs car nous savons très bien que chacun a des idées très différentes à ce sujet, ce qui est normal et il faut se réjouir qu'il en soit ainsi.

L'intérêt de cette hiérarchie est que la réalisation des premiers objectifs aura un impact positif sur les objectifs suivants. Tous les partis du gouvernement se sont mis d'accord sur cet ordre logique et cohérent sur le plan économique. C'est en tout cas l'accord qui existait au moment de l'accord du gouvernement.

C'est ainsi que la réduction de la pression fiscale et des charges sociales pèsera sur le coût du travail, ce qui aura un effet positif sur le nombre d'actifs et donc, sur l'équilibre de la sécurité sociale et le financement des pensions. La réduction de la fiscalité sur le travail et des charges sociales a donc un effet multiplicateur qui aidera à résoudre d'autres déséquilibres.

L'avantage de ces mesures est également qu'elles n'hypothèquent pas l'avenir en cas de ralentissement, voire de retournement de conjoncture, ce qui est toujours possible.

Utiliser les marges à des dépenses récurrentes ou structurelles serait incontestablement une erreur digne des années 1990 à 1992. Tout le monde, au sein de la majorité, est, je l'espère, d'accord à ce propos. Par contre, la diminution structurelle des dépenses que constitue la réduction de notre dette s'inscrit, elle, parfaitement dans la logique de l'accord de gouvernement.

Deux mots sur le fonds de vieillissement. D'abord, ceux qui veulent le bien de ce fonds devraient lui trouver un nom peut-être moins déprimant. Nous savons tous que l'avenir des jeunes, c'est la vieillesse. C'est célèbre mais, tout de même, je me permettrai de suggérer, par exemple, l'appellation de "fonds vermeil" qui est de nature à plaire à notre hamster, lui-même doré.

Plus sérieusement, l'idée est respectable. Que ne l'a-t-on eue vingt ans plus tôt ! Je lisais récemment dans un éditorial de la presse économique, je cite : "Pour la première fois, le Parti socialiste reconnaît l'existence d'un problème lié à la capacité de paiement des pensions. Ceci constitue un changement radical par rapport aux années précédentes,...". Cela n'engage que cet éditorialiste mais je salue donc l'initiative du ministre du Budget comme un fait extrêmement positif.

Il est essentiel en effet qu'un consensus politique existe sur la nécessité d'agir dans ce domaine. Comment, me direz-vous ? Le ministre du Budget a eu le mérite de lancer une piste. La capitalisation est incontestablement le système le plus sérieux. Le problème, et il est de taille, c'est que pour faire face à l'augmentation des pensions dès 2010 - parce que c'est là que le problème se pose -, un système de capitalisation entamé aujourd'hui est totalement inopérant. Pour qu'un fonds de capitalisation arrive à maturité, tous les assureurs vous le diront, il faut un délai minimum de 25 à 35 ans. A moins, bien entendu, d'y engouffrer la totalité de nos recettes et de ne plus rien faire d'autre.

Vous me direz que ce n'est pas une raison pour ne jamais commencer. La question pour moi est de savoir si le moment pour commencer est, aujourd'hui, le plus opportun, sachant que le fonds ne sera quasiment d'aucune utilité pour le choc de 2010, et sachant par ailleurs aussi que notre endettement reste le plus élevé d'Europe et notre taux d'emploi un des plus médiocres.

Dès lors, quelle est la solution ? Pour faire face au problème de 2010, la priorité ne serait-elle pas plutôt d'augmenter le taux d'emploi ? De diminuer l'endettement avec pour conséquence des ressources complémentaires permettant de financer directement les pensions ? De prévoir en plus des mesures complémentaires en faveur des deuxième et troisième piliers ? Ensuite, parce que c'est une bonne idée, de prévoir ce qui aurait dû l'être voici plus de vingt ans, à savoir un système structurel de capitalisation ? Je pense évidemment aux générations futures car nous savons très bien que ce ne sera pas efficace pour le choc de 2010.

Pour en revenir et conclure très brièvement sur l'ajustement budgétaire, je dirai simplement : bravo et longue vie au hamster doré !

De heer **Jef Tavernier** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het is duidelijk dat, in dit debat over de begrotingsaanpassing, al meer werd gesproken over de toekomst, de verlanglijstjes en de inzichten voor de toekomst, dan over de begrotingsaanpassing zelf.

Ik vind dat vrij normaal omdat een goede begrotingsaanpassing inderdaad een eerder technische bijschaving moet zijn van de begroting zoals die een aantal maanden geleden werd ingediend. Deze bespreking is de kans om vanuit dit parlement nog een aantal ideeën of discussiepunten mee te geven aan de regering op het moment dat zij volop bezig is met de voorbereiding van de begroting 2001.

Voor u is heel duidelijk, en het wordt langs alle kanten gezegd, dat we eigenlijk in een vrij gunstige economische situatie zitten, een periode van hoogconjunctuur. Ook voor de overheidsfinanciën is het duidelijk beter dan verwacht, beter dan voorheen. Dat stelt ons voor een aantal uitdagingen.

Ik denk dat het, in een maatschappij die zichzelf respecteert en die geconfronteerd wordt met een hoogconjunctuur, een belangrijke bezorgdheid moet zijn om van die hoogconjunctuur gebruik te maken om een aantal zaken die in onze maatschappij verkeerd lopen, recht te zetten. Op andere momenten zijn daarvoor heel vaak geen middelen. Ik denk daarbij aan de inschakeling van de laagstgeschoolden en van langdurig werklozen op de arbeidsmarkt. Als we er in een periode van hoogconjunctuur niet in slagen om die mensen te integreren in de maatschappij, dan zullen we er nooit in slagen. Ik vind het een enorm belangrijke uitdaging om dat via allerlei mechanismen te proberen. Een van de mechanismen is zorgen voor een goede opleiding.

We moeten natuurlijk ook verder kijken dan het eigen land en oog hebben voor de ontwikkeling in de wereld. Het budget voor Ontwikkelingssamenwerking is daarin belangrijk maar even belangrijk is ook heel de problematiek van de schulden van ontwikkelingslanden.

In dat verband heb ik een heel concrete vraag voor de minister van Begroting. Er is de jongste weken nogal wat commotie ontstaan rond de fameuze achthonderd miljoen frank schuldverlichting - volgens sommigen herschikking, volgens anderen iets anders -, die al dan niet in de Begroting zou zijn ingeschreven. Ik zou daarover graag wat duidelijkheid krijgen. Het is enorm belangrijk dat we inderdaad gebruikmaken van budgettaire marges of van beslissingen van de regering, om die effectief in daden om te zetten en te komen tot een schuld-herschikking.

Als we eerlijk willen zijn moeten wij immers toegeven dat die schulden toch nooit worden terugbetaald. Laten wij van deze mogelijkheden gebruikmaken om stappen te zetten inzake schuldverlichting voor ontwikkelingslanden. Mijnheer de minister, in welke mate is daaraan in de begrotingsherschikking van 2000 voldaan ?

Een hoogconjunctuur doet ons altijd nadenken over de essentiële taken van de overheid. Als wij luisteren naar de verklaringen van belangrijke politici, zowel van meerderheid als van oppositie, merken wij dat men in een periode van hoogconjunctuur de natuurlijke neiging heeft om cadeaus uit te delen door bijvoorbeeld de belastingen drastisch te verminderen. Op zich is daar weinig op tegen, op voorwaarde dat men ten eerste het lange-termijnperspectief behoudt en ten tweede rekening houdt met de klassieke economische regels. Voor een liberaal als de heer van Weddingen moet dat een belangrijk punt zijn. Men moet oog hebben voor het macro-economische en niet voor het micro-economische aspect. In een periode van hoogconjunctuur moet de overheid een budgettair beleid voeren waarbij zij de hoogconjunctuur niet aanzwengelt maar veeleer voor een afkoeling zorgt zodat men op lange of middellange termijn - twee tot drie jaar - voldoende marges overhoudt om in een periode van recessie een anticyclisch beleid te voeren. Op momenten dat het economisch goed gaat moet men niet de economisch verkeerde beslissingen nemen die ons later zuur zullen opbreken omdat wij te veel geld hebben uitgegeven of de hoogconjunctuur te fel hebben opgedreven.

In dat kader is het belangrijk rekening te houden met onze zeer grote overheidsschuld, die hoe dan ook prioritair blijft. Of men daarvoor een formule zoals het Zilverfonds - de naam is goed gekozen - gebruikt is om het even. Voor mij is dat maar een manier om ervoor te zorgen dat men een garantie heeft voor de schuldafbouw.

Ik heb daarnet goed geluisterd naar de heer van Weddingen. Hij somde de diverse doelstellingen van het budgettair beleid op. Ik ga echter niet volledig akkoord met het feit dat hij uit die opsomming, die in het regeerakkoord staat, automatisch een hiërarchie afleidt. Ik ben het eens met de vier geciteerde punten maar ben van mening dat ze gelijktijdig en met eenzelfde gewicht kunnen worden gerealiseerd. Als wij ze, gezien de conjuncturele omstandigheden, terzelfder tijd kunnen verwezenlijken, althans gedeeltelijk, laten wij dan gebruikmaken van die gelegenheid.

Inmiddels moet het wel duidelijk zijn voor degenen die nog twijfelden, dat wij geenszins tegen een gezonde economische groei zijn die ik veeleer zou vertalen als een gezonde economische ontwikkeling. Immers, het bruto binnenlands produkt is een cijfer en cijfers duiden slechts op de achterliggende feiten of op de optelsom die men maakt. Belangrijk is dat de economische ontwikke-

ling, al vertaalt deze zich in groeiende cijfers en in een groeiend BBP, voldoende arbeidsintensief is, zodat niet alleen hogeschoolden, maar ook laaggeschoolden en mensen die zich al jaren niet meer op de arbeidsmarkt bevinden, worden ingeschakeld.

Voorts moet bij economische ontwikkeling ook rekening worden gehouden met de gevolgen voor het milieu, niet alleen omdat het milieu een directe invloed heeft op de volksgezondheid, maar ook omdat het op lange termijn een erg belangrijke rol speelt op maatschappelijk en economisch vlak. In dat verband verwijs ik naar de studie van het Planbureau die ook de heer Viseur vermeldde in zijn rapport. De enige milieu-indicator die in het rapport van het Planbureau wordt gegeven, met name de CO²-uitstoot, is de voorbije tien jaar in slechte zin geëvolueerd. Ook de vooruitzichten zijn slecht. Nochtans hebben wij op dat vlak een aantal internationale engagementen aangegaan.

Welnu, volgens mij kunnen wij ons geen economische ontwikkeling veroorloven zolang een belangrijke milieu-indicator in negatieve zin evolueert. Bovendien meen ik dat een aantal studiebureaus nog andere milieu-indicatoren dan de CO²-indicator in aanmerking moeten nemen om een reëel beeld te kunnen geven van de kwaliteit van ons milieu, onze maatschappij en onze economie.

Economische groei is onmogelijk wanneer hij verloopt ten koste van andere landen. Ik ben het volkomen eens met de heer Borginon als hij zegt dat wij ons niet mogen blindstaren op welvaart en op cijfers omdat het welzijn, het zich goed voelen en het goed draaien van de maatschappij belangrijker zijn en dat kan zeer zelden in cijfers worden vertaald, zeker niet op het vlak van het bruto binnenlands product.

Ten slotte ben ik van mening dat wij met een gerust gemoed de voorgestelde begrotingsaanpassingen kunnen goedkeuren. Wij mogen ons echter niet vergalopperen en moeten de aangekondigde budgettaire marges erg voorzichtig aanwenden.

Mevrouw **Fientje Moerman** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de regering heeft bij deze begrotingscontrole 2000 twee zaken gedaan. In de eerste plaats heeft ze blijk gegeven van een grote voorzichtigheid, zowel inzake de aanpassing van de overheidsontvangsten als inzake de herziening van de uitgaven. In de tweede plaats heeft ze een belangrijke stap voorwaarts gezet in de realisatie van de begrotingsdoelstellingen uit het stabiliteitsprogramma.

De totale ontvangsten worden 53 miljard hoger geraamd, onderverdeeld in een toename van 45 miljard bij de totale fiscale ontvangsten en 8 miljard bij de niet-fiscale ontvangsten. Deze hogere ontvangsten voor 2000 zijn grotendeels het gevolg van een belangrijk positief overloopeffect uit 1999. In de loop van het tweede semester van

dat jaar was de conjunctuurgroei aanzienlijk groter dan voorzien, vooral door een sterk aantrekkende buitenlandse vraag na de snelle, kordate afhandeling van de dioxinecrisis door deze regering. De bestedingsindicatoren voor het eerste kwartaal van 2000 wijzen op een verdere expansie. Een opwaartse herziening van de hypothese voor 2000 inzake inflatie en economische groei zou tot een nog grotere stijging van de ontvangsten hebben geleid als de regering niet had geopteerd voor het intussen gekende goudhamsterprincipe als leidraad bij haar begrotingscontrole. Concreet betekent dit dat de initiële prognose van 2,5% groei bij de raming van de ontvangsten behouden blijft, ondanks de meer optimistische, wijdverbreide prognoses van verschillende gezaghebbende conjunctuurinstituten die spreken over 3,2% tot 3,8% groei. Ook budgettaire tegenvallers ten gevolge van de overgang van de ESER79 naar de ESER95-methodologie zijn reeds volledig ingecalculiseerd. Een dergelijke begrotingsaanpak mag terecht als voorzichtig worden bestempeld. De begrotingscontrole 2000 was immers alleen een moment om meer pessimistische hypothesen inzake ontvangsten en rente te incorporeren en geenszins een moment om meer kredieten toe te kennen.

Als de extra middelen ten gevolge van de hoger dan voorziene economische groei definitief zullen zijn verworven bij het afsluiten van de begroting, zullen deze in naleving van het stabiliteitspact, prioritair voor een verdere afbouw van het begrotingstekort en de schuldgraad worden aangewend.

De primaire uitgaven werden bij deze begrotingscontrole met ongeveer 11 miljard opwaarts geraamd. Naast de budgettaire weerslag van het Sint-Elooisakkoord gaan de belangrijkste kredieten naar het asielbeleid, tegemoetkomingen aan mindervaliden, de werking van de departementen, ontwikkelingshulp en internationale financiële betrekkingen, provisies voor de startbanen, de verdere afwikkeling van de dioxinecrisis, de informatisering van de overheidsdiensten - geen dag te vroeg - de strijd tegen zwartwerk en Euro 2000. In tegenstelling tot het verleden werden nu alleen de administraties bij de bilaterale begrotingsonderhandelingen betrokken, waardoor deze rechtstreeks worden gestimuleerd om efficiënter te opereren. Ik kan er met enige valse bescheidenheid aan toevoegen dat wij dat in de stad Gent al vijf jaar doen.

Uit de recente cijfers van de Nationale Bank van België blijkt dat de primaire uitgaven in de loop van 2000 in verhouding tot het bruto binnenlands product (BBP) zullen afnemen van 40,1% tot 39,7%. Dat wijst erop dat het aandeel van de overheid in het BBP duidelijk afneemt ten voordele van een stijging van de bijdragen van de particulieren.

De groei van de primaire uitgaven zou in 2000 al bij al beperkt blijven tot 1,3% van het BBP, een uitgavengroei die niet alleen opmerkelijk lager is dan de economische

Fientje Moerman

groei maar ook lager ligt dan de 1,5% die de regering volgens het Stabiliteitspact maximaal mag hanteren om het overheidsbudget in evenwicht te brengen en de overheidsschuld te doen dalen. Deze gegevens weerleggen de kritiek op het paarsgroene uitgavenbeleid. Het stijgingstempo van de primaire uitgaven zou vergelijkbaar zijn met het gemiddelde van de jaren '90 en zou dicht aanleunen bij de trendmatige groei van het BBP die in het verleden werd opgetekend. Indien men echter rekening houdt met de ambitieuze en hervormingsgezinde initiatieven die reeds genomen zijn, onder meer inzake tewerkstelling en gezondheidszorg, presteert deze regering duidelijk beter dan haar voorgangers.

Ook de intrestuitgaven werden bij de begrotingscontrole 2000 verhoogd met 8,6 miljard frank, voor het grootste deel ten gevolge van de hogere rente en de herfinanciering op lange termijn van leningen op korte termijn. In verhouding tot het BBP dalen de intrestlasten met 0,30%, de overheidsschuld met 3,4%. Bij de heraming van de intrestlasten ging men uit van de marktverwachtingen inzake de evolutie van de intresten. De versnelling van het inflatietempo blijft immers de enige schaduwzijde aan de goed presterende Belgische economie. Volgens het meest plausibele scenario zouden de olieprijsen zich echter moeten stabiliseren en de matige loonkostenontwikkeling onder meer door de recente bijdrageverlaging zou ervoor moeten zorgen dat de inflatieopstoot tijdelijk is.

Ondanks de gehanteerde voorzichtigheid slaagde de regering bij de begrotingscontrole 2000 erin om het begrotingstekort verder terug te dringen van 1,0 tot 0,7% van het BBP, een belangrijke stap voorwaarts in de uitvoering van het Stabiliteitsprogramma waardoor de realisatie van het historisch budgettair evenwicht binnen handbereik ligt.

Mijnheer de voorzitter, collega's, ten slotte wens ik in te gaan op het betoog van de heer Tavernier. Natuurlijk zijn er van die universele waarheden die de tand des tijds overleven. Na de zeven vette jaren volgen de bijbelse zeven magere jaren. Daarom doet men er altijd goed aan een zekere voorzichtigheid aan de dag te leggen en wat geld opzij te zetten als het goed gaat. Het is correct dat onze overheidsschuld nog steeds historisch groot is. Als de overheidsschuld zal zijn teruggedrongen tot 100% van het BBP zal ze opnieuw op het niveau beland zijn van de periode dat ik aan de universiteit studeerde en dat is - jammer genoeg - reeds een tijdje geleden. Ondanks onze hoge overheidsschuld wens ik het standpunt van de heer van Weddingen inzake de belastingverlaging bij te treden. Te veel belastingen - ik weet dat het als een slogan klinkt - doodt de belasting. Dit is zeker zo als men weet dat slechts 1% van de aangiften aan daadwerkelijke controle onderworpen is. De huidige hoge marginale aanslagvoeten zorgen ervoor dat een en ander voor de

Staat verloren gaat. De overheid heeft, mijns inziens, alle belang bij een meer menselijke taxatie die samen met een goede controle er kan voor zorgen dat we helemaal geen magere jaren moeten tegemoet gaan.

Ordre des travaux

Regeling van de werkzaamheden

Le **président** : Chers collègues, M. le ministre des Finances me pose la question de savoir s'il est utile de tenir la commission qui était prévue après cette séance.

Il semblerait qu'il y ait un consensus pour reporter la réunion. Par conséquent, la commission des Finances est reportée au mardi 27 juin 2000. (*Assentiment*)

De heer **Hagen Goyvaerts** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, ik heb er geen probleem mee dat de vergadering verdaagd wordt. Ik weet alleen niet of de sprekers of vraagstellers zich naar de zaal zullen begeven. Het zijn vandaag niet alleen de commissieleden die vragen stellen.

De **voorzitter** : Ik kan hier niet over beslissen, maar ik voel aan dat er een consensus is om dit uit te stellen. Ik zal schikkingen laten nemen en vragen dat het debat in de commissie wordt verdaagd.

Projets de loi (*continuation*)

Wetsontwerpen (*voortzetting*)

M. **Jean-Pierre Viseur** (AGALEV-ECOLO) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, j'exprimerai brièvement d'abord un satisfecit, ensuite une demande et pour finir un regret, même si ce regret est provisoire.

L'ajustement budgétaire dont nous discutons aujourd'hui est marqué par la prudence, on l'a suffisamment dit. Et ce caractère de prudence contraste fort avec l'affirmation que l'on a entendue et répétée encore ici : "on est sorti de la crise". Evidemment, si l'on est sorti de la crise, M. van Weddingen a plaidé dans ce sens -, il n'y a plus de raison qu'il y ait de contribution complémentaire de crise.

Pour ma part, contrairement à cet avis, je dis que l'on n'est pas sorti de la crise. L'on est en train d'en sortir, d'accord, mais l'on n'en est pas déjà sorti. En effet, notre dette s'élève encore à 10 000 milliards et elle est à ce

Jean-Pierre Viseur

niveau-là depuis de nombreuses années. C'est seulement le rapport au produit intérieur brut qui diminue mais qui est tout de même encore supérieur aujourd'hui à 100%, alors que l'on devrait atteindre 60%.

Donc, il y a amélioration, l'on est en bonne voie pour sortir de la crise. Je suis d'accord avec ce qu'a dit M. Borginon : les dettes ne fondent pas toutes seules, elles ne fondent que progressivement. Nous sommes dans ce cas-là. Il faut donc commencer à faire quelque chose. Cela veut dire, puisque les perspectives sont bonnes, commencer à démanteler cet impôt complémentaire de crise, en commençant par les personnes dont le pouvoir d'achat est le plus faible. C'est ce qui a été décidé par le gouvernement. Personnellement, je me réjouis de l'accord qui est intervenu, qui est le même que l'accord initial qui avait été annoncé depuis longtemps par M. le ministre. Ce sont ces personnes-là qui réinjecteront le plus dans le circuit économique la partie de pouvoir d'achat qu'elles vont récupérer. Pour les revenus les plus élevés, la partie récupérée ne sera pas réinjectée de la même façon : moins en consommation et plus en épargne. De ce côté-là, je suis satisfait de la décision qui a été prise.

Deuxièmement, les estimations budgétaires sont faites en général en fonction de la conjoncture économique. On essaie de l'évaluer et en fonction de cela, on fait les évaluations budgétaires. Je souhaiterais qu'il y ait une autre approche, complémentaire à celle-là, qui devrait être une meilleure perception de l'impôt. Il s'agit en fait de tenir compte des effets d'une meilleure perception de l'impôt. C'est évidemment difficile à évaluer. Mais même si l'on ne peut pas appréhender globalement les apports de cette meilleure perception de l'impôt, l'on peut en tout cas se référer à des indices. Pour moi, l'augmentation des droits de succession est due, en partie au moins, aux affaires qui ont été très médiatisées, du genre de la KBL. Ce serait donc là, me semble-t-il, un outil à créer qui, sur base d'une série d'indices, entraînerait une meilleure évaluation de la perception de l'impôt, ce qui permettrait aussi de disposer d'un critère supplémentaire pour faire les évaluations budgétaires.

Pour une meilleure perception de l'impôt - et c'est le troisième point que je veux aborder - il faut évidemment les moyens pour le percevoir et le contrôler. C'est toute la question du personnel de l'administration des Finances. Nous avons reçu longuement en commission les représentants des organisations du personnel des Finances. Le ministre des Finances a fait plusieurs visites dans des centres régionaux.

Partout, le discours abonde dans le même sens : on manque de moyens et de personnel. Les cadres ne sont pas remplis et même s'ils l'étaient, ils seraient bien souvent insuffisants. Le budget initial 2000 prévoyait de compléter les cadres, là où ils étaient insuffisants. Le budget en fait mention au poste "personnel".

Or, aujourd'hui, j'ai constaté que l'ajustement budgétaire prévoyait au poste "dépenses en personnel", tout personnel confondu, c'est-à-dire le personnel statutaire et le personnel contractuel, une diminution de 370 millions pour l'ensemble des administrations fiscales. Je m'en suis inquiété et j'ai écrit au ministre des Finances à ce sujet.

Il m'a répondu que : "La comparaison correcte des chiffres au budget montre que les dépenses en personnel du département des Finances ont augmenté durant les trois dernières années, parce qu'on ne peut pas comparer des ajustements budgétaires avec des chiffres initiaux". Il précise que "d'éventuelles divergences, au moment du contrôle budgétaire, sont donc imputables à des sous- ou des surestimations faites lors de l'établissement du budget initial."

Il me semble donc pouvoir comprendre que les 370 millions qui sont aujourd'hui déduits à l'ajustement proviennent de mauvaises évaluations au moment du budget.

Le ministre ajoute : "Lors de la présentation du budget 2001, je proposerai une augmentation substantielle du recrutement, c'est-à-dire 1500 nouveaux agents par an, au lieu des 1130 promis actuellement. Cependant, cet élargissement du cadre doit encore recevoir l'approbation du Conseil des ministres".

Je soutiens très certainement cette augmentation du cadre qui recevra, je l'espère, l'approbation des ministres. Néanmoins, j'éprouve le regret de ne la voir inscrite qu'au budget 2001 et, à ma connaissance, malgré les promesses qui ont été faites, je ne vois pas trace dans cet ajustement des nouvelles personnes qui seront engagées cette année encore.

Minister **Johan Vande Lanotte** : Mijnheer de voorzitter, ik veronderstel dat men geen gedetailleerde antwoorden verwacht. Aan de heer Tavernier wil ik ter bevestiging zeggen dat die 800 miljoen Belgische frank schuldverlichting wel degelijk mogelijk is. Een schuldafschaffing is echter niet mogelijk omdat dit een hele grote ingreep is in de schuld. Het komt er dan op neer dat men dan niet moet betalen. De schuldverlichting is gepland en de minister van Financiën moet onderzoeken hoe hij dit juist aanpakt.

Ik wil me vooral beperken tot de grote lijnen. Samen met u stel ik vast dat dit geen debat is over een begroting. Dit is een debat over een begrotingscontrole. We hebben meer gepraat over de begroting van volgend jaar dan over deze begrotingscontrole. Dat is op zich een aberratie. Ik wil beklemtonen dat deze begrotingscontrole weinig wereldschokkend is. Ik kan er goed mee leven dat

Jean-Pierre Viseur

een begroting niet wereldschokkend is. Ik ben trouwens blij dat het Vlaams Blok mij een onvoldoende geeft, want dat zal mijn nachtrust iets beter maken. Het zou erger zijn indien het omgekeerde zou gebeuren.

Het belangrijkste van deze begrotingscontrole zijn de principes die de regering voor zichzelf heeft vastgelegd voor deze en voor andere begrotingen, namelijk het goudhamsterprincipe. Dit principe houdt meer in dan voorzichtig zijn. Dit betekent dat we in aanmerking nemen wat we zeker weten. Vandaag weten we wat de inkomsten van 1999 zijn. Daar houden we dus rekening mee. We zijn echter niet zeker van de begrotingscontrole. We hebben twee mogelijkheden. Volgens sommige hypothesen zal het beter gaan en volgens andere zal het slechter gaan. Als er voor een bepaald onderdeel een hypothese is dat het beter evolueert, dan is dat goed, maar we houden er geen rekening mee. Als er een hypothese is dat iets slechter evolueert, bijvoorbeeld de rente, dan houden we daar wel rekening mee. Bij de rente hebben we bijvoorbeeld 10 miljard Belgische frank bijgevoegd omdat we veronderstellen dat de rente zal stijgen. Het goudhamsterprincipe bevat dus drie onderdelen. Ik herhaal, we houden rekening met dat waar we zeker van zijn. We houden ook rekening met zaken die een prognose hebben die negatiever is dan verwacht. We houden echter geen rekening met iets dat gunstiger is.

Ik geef het voorbeeld van de begroting voor 2001. Als we de initiële begroting van 2001 opmaken, zullen we voor de inkomsten rekening houden met 6 tot 7 maanden inkomsten, met een groei van $x\%$ voor die maanden. Voor de overige 4 tot 5 maanden waar we nog geen inkomsten van hebben, zullen we ons houden aan het ritme van de inkomsten van 1999, namelijk $+2,5\%$. In de loop van de maand maart 2001 zullen we in de begrotingscontrole rekening houden met de werkelijke inkomsten van het volledige jaar. Dat is het mechanisme waarmee gewerkt moet worden. Zo willen we vermijden dat we achteraf moeten vaststellen dat het slechter is. Dit heeft ook te maken met geloofwaardigheid ten opzichte van de bevolking. Men zegt dat men op die wijze niet de juiste cijfers krijgt en ik betwist dat niet. Bij een progressieve, positieve prognose krijgt u die ook niet. We doen dit echter voor het vertrouwen. Vertrouwen is een belangrijk element in de economische ontwikkeling.

Het is voor het vertrouwen uiterst belangrijk dat men achteraf kan zeggen dat het beter is dan verwacht. Hier ligt de verhouding wat extreem, omdat er een groot verschil bestaat tussen een raming van $2,5\%$ en een van $3,4\%$, $3,5\%$, $3,6\%$ of $3,7\%$, maar toch moet ik opmerken dat iedereen aanneemt dat wij de komende tien tot vijftien een gemiddelde groei zullen kennen van $2,5\%$. Dat is meteen het beste antwoord dat wij kunnen geven aan degenen die zeggen dat wij Sinterklaas spelen. Deze

gemiddelde groei hebben wij ook de laatste 20 jaar gekend. Het is dus een vrij constant gegeven en wij houden er dan ook rekening mee. Bij het opmaken van de begroting wordt dus geen rekening gehouden met het feit dat het zeer goed dan wel zeer slecht zal gaan. Wij bewandelen de middenweg. Het is dus belangrijk hiervan niet af te wijken.

Ik ga nu even dieper in op de Sinterklaaspolitiek. Wanneer er wordt uitgegaan van een voorzichtige hypothese, waarbij een gemiddelde groei van $2,5\%$ en een tekort van $0,7\%$ in het vooruitzicht worden gesteld, stijgt het globale uitgavenpakket niet, integendeel.

Onze uitgaven zijn, uitgedrukt in procent van het bruto nationaal product, gedaald, rekening houdende met een voorzichtige hypothese van een groei van $2,5\%$. Gaan wij uit van een hopelijk en waarschijnlijk meer realistische hypothese van $3,5\%$, dan zullen de uitgaven uitgedrukt in procent van het BNP, nog meer dalen. Al wie zegt dat deze regering alleen maar uitgeeft, zou ik willen vragen om naar de feiten te kijken. Deze vertellen ons dat wij in het jaar 2000 minder van ons BNP gaan uitgeven dan in 1999. Dat is de echte waardemeter van hoeveel men uitgeeft.

De **voorzitter** : Mijnheer de minister, ik wil u even onderbreken. De heer Borginon vraagt, niet met ongeduld, maar met aandrang het woord.

De heer **Alfons Borginon** (VU&ID) : Mijnheer de minister, de belangrijkste kritiek die er wordt geuit is dat er een grote discrepantie bestaat tussen enerzijds, datgene wat de verschillende ministers beloven en de budgettaire kostprijs ervan en anderzijds, datgene wat u volgens uw eigen goudhamsterprincipe slechts in uw begroting van 2001 zult kunnen inschrijven. De kritiek die besloten ligt in het woord Sinterklaaspolitiek, wijst op het verschil tussen wat aan de bevolking wordt beloofd en datgene wat er straks zal kunnen worden gerealiseerd.

Minister **Johan Vande Lanotte** : Dat is niet juist. U geeft toe dat men met betrekking tot het jaar 2000 niets kan zeggen. De kritiek als zou men verkondigen zaken te gaan realiseren die men nooit zal kunnen betalen, heb ik reeds gehoord in juli 1999 ter gelegenheid van de regeringsverklaring. Het was een mooie, maar zagezegd onbetaalbare regeringsverklaring : een verlaging van de sociale lasten ten bedrage van 42 000 frank, een verhoging van de pensioenen, een verhoging van de terugbetaling van chronische ziekten, een verhoging van de minimumlonen. Het was niet mogelijk, zei men. De heer Van Rompuy noemde het onmogelijk. Wij hebben de begroting voorgesteld en wat beloofd was, was erin opgenomen. Toen heeft men gezegd dat Europa dat onmogelijk zou aanvaarden en zou afkeuren. Europa

Johan Vande Lanotte

vond echter dat wij goed hadden gewerkt. De kritiek als zouden wij onze beloften niet kunnen nakomen, hebben wij dus reeds in 1999 gehoord. Voor het begrotingsjaar 2001 zal net hetzelfde gebeuren.

Men blaast alles op. De beslissing tot de afschaffing van de crisisbelasting is definitief gevallen. De afschaffing zal nu geleidelijk worden doorgevoerd, volgens een tempo dat wij kunnen bepalen.

Tevens hebben wij in een globale belastingverlaging voorzien, die zal worden gespreid over een periode van drie of vier jaar en waarvoor wij de budgettaire ruimte zullen krijgen. Volgens mij is dat mogelijk. Meer investeren in een aantal domeinen is van bij het begin in onze langetermijnplanning opgenomen. Ik denk hierbij bijvoorbeeld aan de mobiliteit. Wat het Zilverfonds betreft, bevestig ik nogmaals dat het de marges niet zal veranderen.

De regering zal de keuze hebben tussen twee scenario's. Het eerste bestaat erin dat zij tien jaar lang de bevolking waarschuwt dat zij niet mag raken aan het elk jaar opnieuw vastgestelde begrotingsoverschot tot 100 miljard frank. U moet mij eens uitleggen wie dat tien jaar volhoudt. Niemand. Hier gaat het om de meest orthodoxe schuldafbouw, maar deze is onhoudbaar. Wat gebeurt er in zo'n geval? Beeld u in dat een regering een begroting voorstelt met 100 miljard frank overschot en dat er drie maanden later verkiezingen zijn. De ene minister zal gauw opmerken dat hij best nog eens 10 miljard frank voor zijn beleid kan gebruiken, want het verschil tussen een overschot van 100 miljard frank en een van 90 miljard frank is toch minimaal. Een andere minister geeft hem gelijk en vindt dat hij ook best 5 miljard frank extra kan gebruiken en het gaat zomaar door. Uiteindelijk komt het erop neer dat de regering nog een begrotingsoverschot van 70 miljard frank heeft en 30 miljard frank marge heeft weggegeven. Dat is de realiteit. Als mensen onder mekaar moeten wij dat toch kunnen toegeven.

Het tweede, alternatieve scenario, bestaat erin dat de regering het overschot in een fonds stopt, wat de schuldafbouw niet schaadt en trouwens door Europa wordt gevraagd. Vergeten wij niet dat er reeds een Zilverfonds in Nederland, Denemarken en Noorwegen bestaat. Europa adviseert trouwens om met dit project door te gaan. Immers, dan kunnen wij aan de bevolking, jongeren zowel als ouderen, kortom onze kiezers, uitleggen dat we weliswaar geen overschot kunnen aankondigen - de begroting zal in evenwicht zijn -, maar dat wij het overschot reeds hebben bestemd voor een project met toekomstperspectief. Zonder het fonds zullen de bijkomende marges worden opgebruikt en zal de begroting op termijn onderuit worden gehaald.

Ik heb er alvast niets principieels op tegen dat men zo'n fonds ook stijft met private middelen. Europa stelt echter dat de schuld eerst voldoende moet zijn afgebouwd. Ik wil dit advies volgen en heb daar geen ideologisch bezwaar tegen.

Zo'n Zilverfonds is voor mij een fundamenteel punt. Ik verklaar mij nader. U weet dat minister van Begroting niet mijn eerste roeping was; ik heb mij met dit aspect nooit veel beziggehouden. Overigens is dit werk niet moeilijk: als men van 1 tot 1400 miljard heeft geteld - dat is het bedrag dat men moet beheren -, heeft men gedaan met werken. Als men mij na vier jaar vraagt wat ik op dit departement heb uitgevoerd, dan moet ik toch meer kunnen antwoorden. Anders kan ik het begrotingsbeleid beter overlaten aan een directeur-generaal van het ministerie van Financiën. Ik moet structurele hervormingen kunnen voorstellen. De vorige regering heeft structureel gewerkt aan de toetreding tot de Monetaire Unie met de euro via een toekomstgericht beleid. Zonder dit kon men niet vooruit. Overigens mag men terecht trots zijn op de verwezenlijkingen dienaangaande. Deze regering moet in mijn perceptie op dezelfde manier werk maken van de verwezenlijking van een toekomstgerichte norm. Ik ben ervan overtuigd dat dit kan.

Mijns inziens betekent dit geen tegenstelling. De huidige oppositie maakt overigens dezelfde fout als de voorgaande oppositie. Herinner u dat de heer Daems, toen hij nog deel uitmaakte van de oppositie, tot driemaal is komen zeggen dat de vorige regering de vooropgestelde terugdringing van het begrotingstekort nooit zou halen. Hij voegde daaraan toe dat, mocht dit het ene jaar lukken, het jaar daarop het uur van de waarheid zou luiden en zou worden aangetoond dat de begroting niet in orde was. Het laatste jaar van de legislatuur heeft hij onderstreept dat hij niet meer in herhaling zou vervallen, want al driemaal was de begroting in orde gebleken, en heeft hij de heer Van Rompuy zelfs gefeliciteerd met het resultaat. Vandaag maakt de oppositie dezelfde fout en wellicht zal ze dat de komende drie jaar overdoen. In 1999 heeft zij aangeklaagd dat de begroting onuitvoerbaar was. Ze zal dat opnieuw doen in 2000 met de begroting voor 2001 en in 2001 voor 2002.

Na dit drie keer te hebben gezegd zullen de mensen het niet meer geloven. Dan is het tijd om eens te kijken of men weer in de meerderheid kan geraken. Zo zal het zijn. Daems heeft dat eerst drie jaar lang moeten zeggen en heeft daarna drie jaar moeten zeggen dat het goed was. Dat is zes jaar. Dat is een beetje lang.

U maakt dezelfde fout, door te zeggen dat het niet kan. Er zijn mensen die hopen dat deze regering haar ambities niet kan waarmaken, en als ze ze waarmaakt dat ze daarmee de begroting zal bezwaren. Welnu, deze regering zal een correct en coherent begrotingsbeleid voeren en zal in staat zijn de beloftes die ze heeft gedaan ook uit te voeren.

De heer **Alfons Borginon** (VU&ID) : U vergist zich wel op een punt. De oppositie hoopt wel degelijk dat u erin slaagt om een zo sluitend mogelijke begroting in te dienen en alles wat u voorspelt op financieel vlak te realiseren. Alleen, als de oppositie u niet jaar na jaar wees op het risico dat u het niet zou halen, dan zou de druk om het ook werkelijk te halen pas definitief wegval-
len.

Minister **Johan Vande Lanotte** : Dat hebt u goed uitgelegd. Ik zit echter liever hier om dat te zeggen dan op uw plaats.

De **voorzitter** : De algemene bespreking is gesloten.

La discussion générale est close.

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan van het wetsontwerp houdende aanpassing van de Rijksmiddelenbegroting van het begrotingsjaar 2000. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4)

Nous passons à la discussion des articles du projet de loi ajustant le budget des Voies et Moyens de l'année budgétaire 2000. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(603/1)**

Het wetsontwerp telt 10 artikelen.

Le projet de loi compte 10 articles.

Er werden geen amendementen ingediend.

Aucun amendement n'a été déposé.

De artikelen 1 tot 10 alsook de bijgevoegde tabel worden artikel per artikel aangenomen.

Les articles 1 à 10 ainsi que le tableau annexé sont adoptés article par article.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het geheel zal later plaatsvinden.

La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan van het wetsontwerp houdende eerste aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 2000. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4)

Nous passons à la discussion des articles du projet de loi contenant le premier ajustement du budget général des dépenses de l'année budgétaire 2000. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(602/1 et 2 + 603/2 - rapport avec erratum et amendements adoptés par la commission)**

Ingediend amendement :

Art. 1-01-2 :

nr. 6 van de heer Jacques Lefevre - op sectie 13 van de bijgevoegde tabellen **(602/5)**

Amendement déposé :

Art. 1-01-2 :

n° 6 de M. Jacques Lefevre - à la section 13 des tableaux annexés **(602/5)**

L'amendement n° 6 de M. Jacques Lefevre au tableau de la loi tendait à porter un crédit "de 44,1 à 88,2 milliards".

A propos de cet amendement, j'ai reçu une lettre de M. Jacques Lefevre, qui m'écrit ce qui suit : "Dans l'amendement que j'ai déposé au projet de loi, monsieur le président, contenant le premier ajustement du budget général des dépenses, je vous prierai de rectifier verbalement le crédit attribué à la CPCL. Il ne faut évidemment pas lire 44,1 milliards à 88,2 milliards, mais bien 44,1 à 88,2 millions de francs."

M. Lefevre ajoute, avec l'humour qu'on lui connaît - je cite - : "la chaleur peut expliquer cette dilatation des chiffres."

Het gaat dus wel over miljoenen, niet over miljarden.

Le vote sur l'amendement, les tableaux et l'article 1-01-2 est réservé.

De stemming over het amendement, de tabellen en het artikel 1-01-2 wordt aangehouden.

De artikelen 1-01-1, 2.12.1, 2.13.1, 2.14.1 en 2.14.2, 2.15.1 tot 2.15.3, 2.16.1 tot 2.16.4, 2.19.1 tot 2.19.4, 2.21.1, 2.23.1 tot 2.23.3, 2.26.1 tot 2.26.3, 2.31.1 en 2.31.2, 2.32.1, 2.33.1 en 2.33.2, 2.51.1, 3-01-1, 4-01-1 en 4-01-2 en 5-01-1 worden artikel per artikel aangenomen.

Les articles 1-01-1, 2.12.1, 2.13.1, 2.14.1 et 2.14.2, 2.15.1 à 2.15.3, 2.16.1 à 2.16.4, 2.19.1 à 2.19.4, 2.21.1, 2.23.1 à 2.23.3, 2.26.1 à 2.26.3, 2.31.1 et 2.31.2, 2.32.1, 2.33.1 et 2.33.2, 2.51.1, 3-01-1, 4-01-1 et 4-01-2 et 5-01-1 sont adoptés article par article.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het aangehouden amendement, de aangehouden tabellen en het aangehouden artikel alsook over het geheel zal later plaatsvinden.

La discussion des articles est close. Le vote sur l'amendement, les tableaux et l'article réservés ainsi que sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

Begrotingen en rekeningen (*Verslagen van de commissie voor de Comptabilité*)

Budgets et comptes (*Rapports de la commission de la Comptabilité*)

Begroting van de Hoge Raad voor de Justitie voor het begrotingsjaar 2000 (668/1)

Budget du Conseil supérieur de la Justice pour l'année budgétaire 2000 (668/1)

De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4)

Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(668/1)**

De bespreking is geopend.

La discussion est ouverte.

De heer **Dirk Pieters**, rapporteur : Mijnheer de voorzitter, ik heb even overwogen om te verwijzen naar het schriftelijk verslag, maar ik heb het niet gedaan omdat het hier inderdaad voor de eerste keer de Hoge Raad voor de Justitie betreft, zoals u al aangaf. Reden genoeg om daar in de plenaire vergadering wat toelichting bij te geven.

Aanvankelijk voorzag de rijksbegroting, de algemene uitgavenbegroting, maar in een krediet van 58,1 miljoen frank voor de Hoge Raad voor de Justitie, een krediet dat daarenboven nog was ingeschreven op het ministerie van Justitie en niet als een dotatie, zoals voorgeschreven door de wet van 22 december 1998. Op 6 maart stelde de kamervoorzitter aan een afvaardiging van de Hoge Raad voor om, bijgestaan door het Rekenhof, gedetailleerde begrotingsvoorstellen uit te werken, waarvan het schema vergelijkbaar is met de begrotingsschema's gehanteerd door Kamer en Rekenhof, en deze begrotingsvoorstellen zo spoedig mogelijk over te zenden aan de Kamer.

Daarna zouden de uitvoering van deze begroting en de rekeningen worden gecontroleerd door het Rekenhof, dat daarover zou rapporteren aan de commissie voor de Comptabilité. Op 24 maart besliste de commissie voor de Comptabilité deze werkwijze te volgen, zowel voor de Hoge Raad voor de Justitie als voor het Arbitragehof. Zulks komt erop neer dat de commissie voor de Comptabilité, bijgestaan door het Rekenhof, nu bevoegd is voor het onderzoek van de gedetailleerde begrotingsvoorstellen en rekeningen van de Kamer, het Rekenhof, de Comités P en I, het College van de federale ombudsmannen, het Arbitragehof en de Hoge Raad voor de Justitie.

Na toelichting door de voorzitter van de Hoge Raad, mevrouw Gérard, heeft de commissie op 28 april de gedetailleerde begrotingsvoorstellen van de Hoge Raad besproken en goedgekeurd. Eén amendement werd goedgekeurd. Het strekte ertoe installatiekosten samen te brengen in één post, littera G-3000, van de kapitaaluitgaven. Aldus voorziet deze begroting nu in 99 miljoen frank voor de lopende uitgaven en in 76 miljoen frank voor de kapitaaluitgaven. Samen is dat 175 miljoen frank, met inbegrip van het eerder verleende krediet van 58,1 miljoen frank. Het wetsontwerp houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van het begrotingsjaar, stuk 602/1 van 9 mei 2000, voorziet eveneens in een dotatie 175 miljoen frank, met inbegrip van het eerder verleende krediet van 58,1 miljoen frank.

Wat de aanpassing van de begroting 2000 van het Comité P betreft, strekte een voorstel van het Vast Comité van Toezicht op de politiediensten ertoe 6 miljoen frank van de kredieten voor het administratief en logistiek personeel over te schrijven naar de kapitaaluitgaven voor informatica, bureautica en databanken. Dit voorstel, dat het totaal van de begroting niet wijzigt, werd door de commissie op 28 april eenparig goedgekeurd.

Zo kom ik tot de aanpassing van de personeelsformatie van het Comité I. De door het Vast Comité van Toezicht op de Inlichtingendiensten voorgestelde aanpassing van de personeelsformatie strekt tot de verhoging voor de boekhouder van niveau 2+ naar niveau 1 en tot de vervanging van een jurist door een documentalist. Deze aanpassing van de personeelsformatie werd door de commissie op 28 april eenparig goedgekeurd. Het werd evenwel onaanvaardbaar genoemd dat binnen afzienbare tijd voor andere personeelsleden, in casu voor de documentaristen, nieuwe verhogingen van niveau zouden worden voorgesteld.

Bij brief van 14 juni werd gemeld dat het Comité het volledig eens is met dit standpunt. Er werd evenwel ook gepreciseerd dat de functie van documentalist van bij het ontstaan van de Comités P en I voorbehouden is aan personen van niveau 1.

De door uw commissie goedgekeurde aanpassing van de personeelsformatie vereist geen aanpassing van de begroting van het begrotingsjaar.

De heer **Hagen Goyvaerts** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, het Vlaams Blok is uitdrukkelijk voorstander van de Hoge Raad voor de Justitie, op voorwaarde dat zijn rol beperkt blijft tot het verlenen van advies aan de regering en het parlement, het controleren van de werking van het gerecht en het vaststellen van de benoemingscriteria.

Wij zijn echter gekant tegen de bevoegdheid van de Hoge Raad voor de Justitie inzake benoemingen en bevorderingen. Hierdoor krijgt men een te grote centrale

Hagen Goyvaerts

macht, waarbij de rechterlijke ambten verdeeld worden volgens de gekende politieke en filosofische criteria. De Hoge Raad voor de Justitie is een beetje in hetzelfde bedje ziek als het Arbitragehof. De Hoge Raad wordt samengesteld voor de helft uit politici, de andere helft uit magistraten. Hierdoor kan men onmogelijk de onafhankelijkheid van het gerecht verzekeren en wordt in feite het gerechtelijk apparaat gereduceerd tot een verlengstuk van de regimepartijen.

Van de initiële opzet van een gedepolitiseerde magistratuur is dus niets in huis gekomen omdat het benoemingsbeleid in de toekomst meer dan ooit politiek gekleurd zal zijn.

Vermits de Hoge Raad voor de Justitie zijn bekwaamheid nog moet bewijzen in zijn opdracht om het gerecht te moderniseren, geniet hij het voordeel van de twijfel. Daarom zal het Vlaams Blok blijven toezien op de opdracht van de Hoge Raad voor de Justitie en zal het zich bij de stemming onthouden.

De heer **Hugo Coveliers** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, ik zal niet ingaan op de onnauwkeurigheden die hier werden gezegd over de Hoge Raad voor de Justitie en het Arbitragehof. Er is natuurlijk een duidelijk onderscheid tussen beide. Het Arbitragehof is een rechtsprekend college. De Hoge Raad voor de Justitie is een adviesorgaan, dat een duidelijk omschreven bevoegdheid heeft.

Ik verheug mij over het feit dat nu ook België een dergelijke Hoge Raad voor de Justitie heeft nadat een aantal andere Europese landen met een vergelijkbaar rechtssysteem dit ook hebben ingevoerd. Het strekt de Kamer tot eer dat de begroting vrij snel is goedgekeurd. De data zijn door de rapporteur aangehaald. Ik denk zelfs dat het tot verbazing van sommige leden van deze raad zo snel is gegaan.

De Hoge Raad is een onafhankelijk orgaan. Men zegt dat het voor de helft bestaat uit magistraten en voor de helft uit politici. Dat is onjuist. De samenstelling is veel verfijnder dan dat. Ik verwijs hiervoor naar de organieke wet op de Hoge Raad.

Ik meen wel er bij de regering te mogen op aandringen dat men nu ook zo snel mogelijk het personeelskader zou goedkeuren. Indien ik mij niet vergis moet dit gebeuren met een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit. De wet bepaalt uitdrukkelijk dat de Hoge Raad op 2 augustus van start moet gaan. Tegen die datum zou men moeten beschikken over het personeelskader om die taak, die in een moderne rechtsstaat onontbeerlijk is, aan te vatten. Men moet ervoor zorgen dat de benoemingen objectief zijn zodat men niet meer kan vertellen dat de benoemingen zouden gebeuren naargelang de samenstelling van de uitvoerende macht.

Le **président** : La discussion est close.

De bespreking is gesloten.

Aucun amendement n'a été déposé ou redéposé.

Er werden geen amendementen ingediend of heringediend.

Le vote sur le budget du Conseil supérieur de la Justice pour l'année budgétaire 2000 aura lieu ultérieurement.

De stemming over de begroting van de Hoge Raad voor de Justitie voor het begrotingsjaar 2000 zal later plaatsvinden.

Begrotingen van de Vaste Comités van toezicht op de politie- en inlichtingendiensten van het begrotingsjaar 2000 :

- **aanpassing van de begroting van Comité P**

- **aanpassing van de personeelsformatie van Comité I (669/1)**

Budgets des Comités permanents de contrôle des services de police et de renseignements de l'année budgétaire 2000 :

- **ajustement du budget du Comité P**

- **adaptation du cadre du personnel du Comité R (669/1)**

De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4)

Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(669/1)**

De bespreking is geopend.

La discussion est ouverte.

De heer **Dirk Pieters**, rapporteur : Ik verwijs naar het schriftelijk verslag.

De **voorzitter** : Vraagt nog iemand het woord ? *(Nee)*

Quelqu'un demande-t-il encore la parole ? *(Non)*

La discussion est close.

De bespreking is gesloten.

Aucun amendement n'a été déposé ou redéposé.

Er werden geen amendementen ingediend of heringediend.

Le vote sur l'ajustement du budget du Comité P et sur l'adaptation du cadre du personnel du Comité R aura lieu ultérieurement.

voorzitter

De stemming over de aanpassing van de begroting van Comité P en over de aanpassing van de personeelsformatie van Comité I zal later plaatsvinden.

Arbitragehof :**- begroting van het begrotingsjaar 2000****- aanpassing van de dotatie van het begrotingsjaar 2000 (693/1)****Cour d'arbitrage :****- budget de l'année budgétaire 2000****- ajustement de la dotation de l'année budgétaire 2000 (693/1)**

De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4)

Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(693/1)**

De bespreking is geopend.

La discussion est ouverte.

Mme **Zoé Genot**, rapporteuse : Je me réfère à mon rapport écrit.

De **voorzitter** : Vraagt nog iemand het woord ? *(Nee)*

Quelqu'un demande-t-il encore la parole ? *(Non)*

La discussion est close.

De bespreking is gesloten.

Aucun amendement n'a été déposé ou redéposé.

Er werden geen amendementen ingediend of heringediend.

Le vote sur le budget de l'année budgétaire 2000 et l'ajustement de la dotation de l'année budgétaire 2000 de la Cour d'arbitrage aura lieu ultérieurement.

De stemming over de begroting van het begrotingsjaar 2000 en de aanpassing van de dotatie van het begrotingsjaar 2000 van het Arbitragehof zal later plaatsvinden.

La séance est levée.

De vergadering is gesloten.

- La séance est levée à 17.06 heures. Prochaine séance plénière jeudi 22 juin 2000 à 14.15 heures.

- De vergadering wordt gesloten om 17.06 uur. Volgende plenaire vergadering donderdag 22 juni 2000 om 14.15 uur.

BIJLAGE

PLENAIRE VERGADERING
WOENSDAG 21 JUNI 2000

INTERNE BESLUITEN**INTERPELLATIEVERZOEKEN****Ingekomen**

1. mevrouw Annemie Van de Casteele tot de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de ongrondwettelijke opdrachten van het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten".

(nr. 431 - omgewerkt in mondelinge vraag)

2. de heer Jean-Marc Delizée tot de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer over "de overlevingskansen van toeristentreinen en het beleid dat erop gericht is het Belgische spoorwegpatrimonium tot zijn recht te laten komen".

(nr. 432 - omgewerkt in mondelinge vraag)

3. de heer Filip Anthuenis tot de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de fondsen voor bestaanszekerheid".

(nr. 433 - verzonden naar de commissie voor de Sociale Zaken)

4. de heer Tony Van Parys tot de minister van Justitie over "de uitvoering van de wet DNA-onderzoek in strafzaken".

(nr. 434 - verzonden naar de commissie voor de Justitie)

5. de heer Marc Van Peel tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de aanhoudende onrust onder de lokale besturen omtrent de politiehervorming".

(nr. 435 - verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt)

6. de heer Francis Van den Eynde tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de problemen van ordehandhaving die zich naar aanleiding van Euro 2000 voordoen".

(nr. 436 - verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt)

ANNEXE

SEANCE PLENIERE
MERCREDI 21 JUIN 2000

DECISIONS INTERNES**DEMANDES D'INTERPELLATION****Demandes**

1. Mme Annemie Van de Casteele au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "les marchés anticonstitutionnels du Fonds des équipements et services collectifs".

(n° 431 - transformée en question orale)

2. M. Jean-Marc Delizée à la vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports sur "la survie des trains touristiques et la politique de mise en valeur du patrimoine ferroviaire en Belgique".

(n° 432 - transformée en question orale)

3. M. Filip Anthuenis au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "les fonds de sécurité d'existence".

(n° 433 - renvoi à la commission des Affaires sociales)

4. M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "la mise en oeuvre de la loi sur les tests ADN en matière pénale".

(n° 434 - renvoi à la commission de la Justice)

5. M. Marc Van Peel au ministre de l'Intérieur sur "l'inquiétude persistante au sein des pouvoirs locaux au sujet de la réforme des polices".

(n° 435 - renvoi à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique)

6. M. Francis Van den Eynde au ministre de l'Intérieur sur "les problèmes de maintien de l'ordre dans le cadre de l'Euro 2000".

(n° 436 - renvoi à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique)

7. de heer Francis Van den Eynde tot de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over "de dood van 58 illegale Chinese immigranten in Dover".

(nr. 437 - omgewerkt in mondeling vraag)

8. de heer Jean-Jacques Viseur tot de minister van Justitie over "de uitvoering van de nieuwe nationaliteitswet".

(nr. 438 - verzonden naar de commissie voor de Justitie)

9. mevrouw Els Van Weert tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de mogelijke opname van geïmpregneerd hout op de EU-lijst van gevaarlijke afvalstoffen".

(nr. 439 - verzonden naar de commissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de maatschappelijke Hernieuwing)

10. de heer Marc Van Peel tot de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking, toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Zaken, over "het Europees voorzitterschap".

(nr. 440 - verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen)

11. de heer Marc Van Peel tot de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking, toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Zaken, over "het budget voor Ontwikkelingssamenwerking".

(nr. 441 - verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen)

12. de heer Ferdie Willems tot de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over "wapenleveringen aan Saoedië-Arabië".

(nr. 442 - verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen)

7. M. Francis Van den Eynde au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur "la mort de 58 immigrants chinois clandestins à Douvres".

(n° 437 - transformée en question orale)

8. M. Jean-Jacques Viseur au ministre de la Justice sur "la mise en oeuvre de la nouvelle loi relative à la nationalité".

(n° 438 - renvoi à la commission de la Justice)

9. Mme Els Van Weert à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "l'inscription éventuelle du bois imprégné sur la liste des déchets dangereux de l'Union européenne".

(n° 439 - renvoi à la commission de la Santé publique, de l'Environnement et du Renouveau de la Société)

10. M. Marc Van Peel au secrétaire d'Etat à la Coopération au développement, adjoint au ministre des Affaires étrangères, sur "la présidence européenne".

(n° 440 - renvoi à la commission des Relations extérieures)

11. M. Marc Van Peel au secrétaire d'Etat à la Coopération au développement, adjoint au ministre des Affaires étrangères, sur "le budget de la Coopération au développement".

(n° 441 - renvoi à la commission des Relations extérieures)

12. M. Ferdie Willems au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur "les livraisons d'armes à l'Arabie saoudite".

(n° 442 - renvoi à la commission des Relations extérieures)

VOORSTELLEN

Toelating tot drukken

Rgt art 64-2

1. Wetsvoorstel (mevrouw Magda De Meyer en de heer Jan Peeters) tot oprichting van een Hoge Raad voor Ethiek en Deontologie van de Gezondheidszorg, nr.724/1.

2. Wetsvoorstel (de heer Geert Bourgeois en mevrouw Frieda Brepoels) betreffende de parlementaire controle op de samenwerking inzake justitie en binnenlandse aangelegenheden binnen de Europese Unie, nr.725/1.

PROPOSITIONS

Autorisation d'impression

Rgt art 64-2

1. Proposition de loi (Mme Magda De Meyer et M. Jan Peeters) portant création d'un Conseil supérieur de l'éthique et de la déontologie des soins de santé, n°724/1.

2. Proposition de loi (M. Geert Bourgeois et Mme Frieda Brepoels) relative au contrôle exercé par le parlement sur la coopération en matière de justice et d'affaires intérieures au sein de l'Union européenne, n°725/1.

3. Wetsvoorstel (de heren Jean-Pierre Detremmerie en André Smets) tot afschaffing van de geautomatiseerde stemming en tot veralgemening van de stemopneming door middel van een systeem voor optische lezing, nr.726/1.
4. Wetsvoorstel (de heren Patrick Moriau en Thierry Giet) tot wijziging van de wet van 24februari1921 betreffende het verhandelen van de gifstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, ontsmettingsstoffen en antiseptica, teneinde het gebruik van cannabis uit het strafrecht te halen, nr.727/1.
5. Wetsvoorstel (mevrouw Joëlle Milquet) tot wijziging van de artikelen 1582, 1583 en 1589 van het Burgerlijk Wetboek, nr.728/1.
6. Wetsvoorstel (de heer Jean-Jacques Viseur) tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 50 van 24oktober1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers en van het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen teneinde de cumulatie toe te staan van een overlevingspensioen en een uitkering wegens ziekte, invaliditeit of onvrijwillige werkloosheid, nr.729/1.
7. Wetsvoorstel (de heer Francis Van den Eynde) tot wijziging van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, nr.730/1.
8. Wetsvoorstel (mevrouw Kathleen van der Hooft) tot wijziging van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers wat de au pairs betreft, nr.731/1.
9. Voorstel van resolutie (mevrouw Claudine Drion c.s.) betreffende de Wereldvrouwenmars 2000, nr.732/1.
10. Voorstel van resolutie (de heren Claude Eerdeken, André Frédéric, Thierry Giet, Bruno Van Grootenbrulle en mevrouw Maggy Yerna) betreffende de mensenhandel, nr.733/1.
11. Wetsvoorstel (mevrouw Yolande Avontroodt en de heer Filip Anthuenis) tot instelling van een adoptieverlof voor werknemers en zelfstandigen, nr.734/1.
3. Proposition de loi (MM. Jean-Pierre Detremmerie et André Smets) visant la suppression du vote automatisé et la généralisation du dépouillement par lecture optique, n°726/1.
4. Proposition de loi (MM. Patrick Moriau et Thierry Giet) modifiant la loi du 24 février 1921 concernant le trafic de substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, désinfectantes ou antiseptiques en vue de dépenaliser l'usage du cannabis, n° 727/1.
5. Proposition de loi (Mme Joëlle Milquet) modifiant les articles 1582, 1583 et 1589 du Code civil, n° 728/1.
6. Proposition de loi (M. Jean-Jacques Viseur) modifiant l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés ainsi que l'arrêté royal n° 72 du 10 novembre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs indépendants en vue d'autoriser le cumul entre une pension de survie et une indemnité pour cause de maladie, d'invalidité ou de chômage involontaire, n°729/1.
7. Proposition de loi (M. Francis Van den Eynde) modifiant la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire, n°730/1.
8. Proposition de loi (Mme Kathleen van der Hooft) modifiant la loi du 30 avril 1999 relative à l'occupation des travailleurs étrangers en ce qui concerne les jeunes au pair, n°731/1.
9. Proposition de résolution (Mme Claudine Drion et consorts) sur la marche mondiale des femmes de l'an 2000, n°732/1.
10. Proposition de résolution (MM. Claude Eerdeken, André Frédéric, Thierry Giet, Bruno Van Grootenbrulle et Mme Maggy Yerna) relative à la traite des êtres humains, n°733/1.
11. Proposition de loi (Mme Yolande Avontroodt et M. Filip Anthuenis) instaurant un congé d'adoption pour les travailleurs salariés et les travailleurs indépendants, n°734/1.

PLENAIRE VERGADERING
WOENSDAG 21 JUNI 2000

MEDEDELINGEN

COMMISSIES

Verslagen

Volgende verslagen werden ingediend :

namens de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt,

- door de heer François-Xavier de Donnée, over het wetsvoorstel van de heren Willy Cortois, Yves Leterme, Jef Tavernier, Claude Eerdekens, Daniel Bacquelaine, Dirk Van der Maelen, Jean-Pierre Detremmerie en Alfons Borginon tot wijziging van sommige wetten inzake de verkiezing van de provincie-, gemeente- en districtsraden en raden voor maatschappelijk welzijn wat de verkiezing-suitgaven betreft (nr.672/4);

- door mevrouw Els Van Weert, over het wetsvoorstel van de heer Geert Bourgeois tot wijziging van artikel 72, 5°, van de nieuwe gemeentewet (nr. 652/2);

- door de heer André Frédéric, over :

. het wetsontwerp tot wijziging van artikel 2, eerste lid, van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen (overgezonden door de Senaat) (nr.519/3);

. het wetsvoorstel van de heer Hugo Coveliers tot wijziging van artikel 1ter van de wet van 6 augustus 1931 houdende vaststelling van de onverenigbaarheden en ontzeggingen betreffende de ministers, gewezen ministers en ministers van Staat, alsmede de leden en de gewezen leden van de wetgevende Kamers (nr. 665/2);

namens de commissie voor de Financiën en de Begroting,

- door de heer Eric van Weddingen, over het wetsontwerp betreffende de tenuitvoerlegging van het avont, ondertekend te Brussel op 8 februari 1999, bij de overeenkomst tussen België en Frankrijk tot voorkoming van dubbele belasting en tot regeling van wederzijdse administratieve en juridische bijstand inzake inkomstenbelastingen, ondertekend te Brussel op 10 maart 1964 (nr.683/3);

namens de commissie voor de Justitie,

SEANCE PLENIERE
MERCREDI 21 JUIN 2000

COMMUNICATIONS

COMMISSIONS

Rapports

Les rapports suivants ont été déposés :

au nom de la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique,

- par M. François-Xavier de Donnée, sur la proposition de loi de MM. Willy Cortois, Yves Leterme, Jef Tavernier, Claude Eerdekens, Daniel Bacquelaine, Dirk Van der Maelen, Jean-Pierre Detremmerie et Alfons Borginon modifiant, en ce qui concerne les dépenses électorales, certaines lois relatives à l'élection des conseils provinciaux, communaux et de district et des conseils de l'aide sociale (n°672/4);

- par Mme Els Van Weert, sur la proposition de loi de M. Geert Bourgeois modifiant l'article 72, 5°, de la nouvelle loi communale (n° 652/2);

- par M. André Frédéric, sur :

. le projet de loi modifiant l'article 2, alinéa 1er, de la loi du 19 juillet 1991 relative aux registres de la population et aux cartes d'identité et modifiant la loi du 8 août 1983 organisant un registre national des personnes physiques (transmis par le Sénat)(n° 519/3);

. la proposition de loi de M. Hugo Coveliers modifiant l'article 1er ter de la loi du 6 août 1931 établissant des incompatibilités et interdictions concernant les ministres, anciens ministres et ministres d'Etat, ainsi que les membres et anciens membres des Chambres législatives (n°665/2);

au nom de la commission des Finances et du Budget,

- par M. Eric van Weddingen, sur le projet de loi relatif à l'exécution de l'avant, signé à Bruxelles le 8 février 1999, à la convention entre la Belgique et la France tendant à éviter les doubles impositions et à établir des règles d'assistance administrative et juridique réciproque en matière d'impôts sur les revenus, signée à Bruxelles le 10 mars 1964 (n° 683/3);

au nom de la commission de la Justice,

- door mevrouw Karine Lalieux, over het wetsontwerp tot aanvulling van artikel 75 van het Burgerlijk Wetboek (nr. 582/3);

- door de heer Claude Desmedt, over het wetsvoorstel van de heren Tony Van Parys, Servais Verherstraeten en Jo Vandeurzen tot aanvulling van artikel 216quater van het Wetboek van strafvordering en tot wijziging van artikel 91 van het Gerechtelijk Wetboek (nr. 525/6).

- par Mme Karine Lalieux, sur le projet de loi complétant l'article 75 du Code civil (n° 582/3);

- par M. Claude Desmedt, sur la proposition de loi de MM. Tony Van Parys, Servais Verherstraeten et Jo Vandeurzen complétant l'article 216quater du Code d'instruction criminelle et modifiant l'article 91 du Code judiciaire (n°525/6).

SENAAT

Overgezonden wetsontwerp

Bij brief van 15 juni 2000 zendt de Senaat over, met het oog op de koninklijke bekrachtiging, het niet-geëvoceerde wetsontwerp tot wijziging van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur en de wet van 12 november 1997 betreffende de openbaarheid van bestuur in de provincies en gemeenten (nr. 604/3).

Ter kennisgeving

Evocatie

Bij brief van 15 juni 2000 deelt de Senaat mee dat op 15 juni 2000, met toepassing van artikel 78 van de Grondwet, tot evocatie is overgegaan van het wetsontwerp tot bepaling van de voorwaarden waaronder de plaatselijke overheden een financiële bijstand kunnen genieten van de Staat in het kader van het stedelijk beleid (nr. 585/8).

Ter kennisgeving

REGERING

Algemene uitgavenbegroting 2000

In uitvoering van artikel 15 van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit zendt de vice-eerste minister en minister van Begroting, bij brieven van 14 juni 2000, twee lijsten over van herverdelingen der basisallocaties betreffende het ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu.

Verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

SÉNAT

Projet de loi transmis

Par message du 15 juin 2000, le Sénat transmet, en vue de la sanction royale, le projet de loi modifiant la loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration et la loi du 12 novembre 1997 relative à la publicité de l'administration dans les provinces et les communes; le Sénat ne l'ayant pas évoqué (n° 604/3).

Pour information

Evocation

Par message du 15 juin 2000, le Sénat informe de la mise en oeuvre, en application de l'article 78 de la Constitution, le 15 juin 2000, de l'évocation du projet de loi déterminant les conditions auxquelles les autorités locales peuvent bénéficier d'une aide financière de l'Etat dans le cadre de la politique urbaine (n°585/8).

Pour information

GOUVERNEMENT

Budget général des dépenses 2000

En exécution de l'article 15 des lois coordonnées sur la comptabilité de l'Etat, le vice-premier ministre et ministre du Budget transmet, par lettres du 14 juin 2000, deux bulletins de redistributions d'allocations de base concernant le ministère des Affaires sociales, de la Santé publique et de l'Environnement.

Renvoi à la commission des Finances et du Budget

JAARVERSLAGEN**Belgische Petroleum Federatie**

Bij brief van 13 juni 2000 zendt de secretaris-generaal van de VZW Belgische Petroleum Federatie het jaarverslag 1999 van de Belgische Petroleum Federatie over.

Verzonden naar de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw

"Amnesty International"

Bij brief van 14 juni 2000 zendt de directeur van de VZW "Amnesty International" het verslag 2000 van "Amnesty International" over.

Verzonden naar de commissie voor de Justitie

RAPPORTS ANNUELS**Fédération pétrolière belge**

Par lettre du 13 juin 2000, le secrétaire général de l'ASBL Fédération pétrolière belge transmet le rapport annuel 1999 de la Fédération pétrolière belge.

Renvoi à la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture

Amnesty International

Par lettre du 14 juin 2000, le directeur de l'ASBL Amnesty International transmet le rapport annuel 2000 d'Amnesty International.

Renvoi à la commission de la Justice